

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend wijzigingsbesluit bundelt diverse aanpassingen aan besluiten betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Deze wijzigingen betreffen wetgevingstechnische en taalkundige aanpassingen, met als doel het verbeteren van de duidelijkheid en toepasbaarheid van de regelgeving. Verder worden hiaten of materiële vergissingen in de regelgeving weggewerkt en wordt in onbruik geraakte regelgeving opgeheven.

Daarnaast worden ook meer inhoudelijke aspecten gewijzigd en in verschillende sectoren worden ook verplichtingen met betrekking tot dossierindiening en -samenstelling of rapportage, die geen of slechts een zeer beperkte concrete meerwaarde hebben voor de overheid, vereenvoudigd of versoepeld.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit ontwerp van besluit betreft het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en heeft betrekking op de beleidsvelden welzijn, gezondheids- en woonzorg, opgroeien, personen met een beperking, sociale bescherming en zorginfrastructuur.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2025/154 werd verleend in verschillende onderdelen, waarvan het laatste deel werd verleend op 23 mei 2025.

De Inspectie van Financiën heeft op 30 april 2025 een advies gegeven. De Vlaamse minister, bevoegd voor begroting, gaf zijn gemotiveerd akkoord op 9 juni 2025.

De Vlaamse Regering hechtte op 13 juni 2025 haar principiële goedkeuring aan dit ontwerp van besluit (VR 2025 1306 DOC.0490).

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (hierna: VTC) bracht op 8 juli 2025 advies nr. 2025/038 uit.

De Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (hierna: Vlaamse Raad WVG) heeft een advies gegeven op 11 juli 2025.

De Raad van State bracht op 4 september 2025 advies (78.038/1/V) uit.

1. Bespreking van het advies van de VTC

Per onderdeel van het advies van de VTC volgt hieronder een bespreking en repliek:

- De VTC beveelt aan om de rechtvaardigingsgrond in de AVG op grond van welke de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden expliciet op te nemen in de nota Vlaamse Regering of in het ontwerp van besluit (randnummer 12). De VTC benadrukt dat een loutere verwijzing naar de AVG niet volstaat, maar dat eveneens verduidelijkt moet worden welke taak van algemeen belang bedoeld wordt (randnummer 13).

Repliek: In antwoord op de opmerking van de VTC kan worden gesteld dat het artikel 96 van het ontwerp van besluit een wijziging aanbrengt aan het artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers, welke op zich een uitvoering geeft aan het artikel 59, §4, vijfde lid, en §5, achtste lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019. Het artikel 59, §3, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 bepaalt hier duidelijk dat de verwerking van de persoonsgegevens is gebaseerd op het artikel 6, lid 1, e), van de AVG (algemeen belang) en het artikel 9, lid 2, h), van de AVG wat de gegevens over gezondheid betreft. De taak van algemeen belang die met de verwerking van de persoonsgegevens wordt nagestreefd is de vergunning, erkenning en subsidiëring van woonzorgvoorzieningen en het toezicht op de erkenningsvoorwaarden en de handhaving ervan. Dit teneinde de burger een kwaliteitsvolle zorg te kunnen garanderen in de woonzorgvoorzieningen.

- De VTC wijst erop dat er ook sprake is van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9 van de AVG (namelijk gegevens over gezondheid), als over strafrechtelijke gegevens. De adviesvrager dient te verduidelijken en te verantwoorden op welke uitzonderingen er beroep wordt gedaan voor de verwerking van deze persoonsgegevens.

Repliek: De verwerking van de persoonsgegevens is gebaseerd op het artikel 9, lid 2, h), van de AVG wat betreft de gegevens over gezondheid en op het artikel 10 AVG wat betreft de strafrechtelijke gegevens.

- De VTC wijst erop dat het uitvoeren van een GEB verplicht zal zijn gelet op de lijst van de VTC met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35, lid 4, van de AVG (randnummer 27).

Repliek: In antwoord op de opmerking van de VTC kan worden geantwoord dat een GEB zal worden opgesteld voor de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019.

- De VTC vraagt om de relevantie van het persoonsgegeven “geslacht” nader te omschrijven en de “gezondheidsgegevens” nader te verduidelijken (randnummer 33).

Repliek: Het gegeven geslacht is noodzakelijk om de opdrachten en bevoegdheden van het Departement Zorg uit te voeren met betrekking tot wetenschappelijk onderzoek en beleidsrapportering. De gezondheidsgegevens betreffen onder andere gegevens over de zorgbehoefte van de bewoner en andere gegevens over gezondheid die noodzakelijk zijn om de zorg en ondersteuning verleend door de woonzorgvoorziening op een passende manier af te stemmen op de evoluerende zorg- en ondersteuningsnood van de gebruiker.

- De VTC stelt vast dat het ontwerp geen bepalingen bevat betreffende de juistheid van de gegevens en beveelt aan dat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe de nodige maatregelen neemt (randnummer 43).

Repliek: In antwoord op de aanbeveling van de VTC kan worden bevestigd dat de nodige maatregelen zullen genomen worden om de juistheid van de gegevens te garanderen. Deze maatregelen zullen echter niet worden opgenomen in het ontwerp gezien dit niet opportuun is (de AVG heeft rechtstreekse werking in de interne rechtsorde en hoeft dus niet te worden omgezet om van toepassing te zijn).

- De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is het ontwerp aan te vullen met de verplichting voor de verwerkingsverantwoordelijke om de passende maatregelen te nemen opdat de betrokkene de in artikel 13 en 14 AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt (randnummer 45).

Repliek: Op deze vraag van de VTC wordt niet ingegaan. Het is niet opportuun om de transparantiemaatregelen te verankeren in de regelgeving. Uiteraard zal iedere verwerkingsverantwoordelijke gehouden zijn om de nodige transparantie te verzekeren, conform artikel 5, lid 1, a), AVG. Dit is immers een verplichting die, ingevolge de Europese verordening rechtstreeks van toepassing is op de verwerkingsverantwoordelijken. Het concreet opleggen in de regelgeving van de maatregelen hoe aan deze transparantieplichting moet worden voldaan wordt niet wenselijk geacht. In dergelijk geval vereist een eventuele wijziging van deze maatregelen ook een wijziging van het decreet.

2. Bespreking van het advies van de Vlaamse Raad WVG

De Vlaamse Raad WVG waardeert de inspanning van de Vlaamse Regering tot actualisatie en administratieve vereenvoudiging. Bij het ontwerpbesluit werden slechts een beperkt aantal verduidelijkingsvragen en opmerkingen geformuleerd door de Raad, gericht op het beter inschatten van de draagwijdte en praktische gevolgen van specifieke bepalingen. In wat volgt worden de opmerkingen, en de repliek hierop, per thema opgelijst.

- Algemene bemerkingen

De Vlaamse Raad WVG merkt op, wat de erkenning van zorgberoepen betreft, dat de administratie voor de indiening van erkenningsaanvragen een digitaal platform kan aanbieden dat het aanvraagformulier aanvult of vervangt. De Vlaamse Raad WVG adviseert om werk te maken van een standaardgebruik van een digitaal platform, met het oog op vereenvoudiging van de procedures en vermindering van de administratieve lasten voor de aanvragers van erkenningen van zorgberoepen.

Repliek: Als antwoord op het advies van de Vlaamse Raad WVG kan worden bevestigd dat in de praktijk de nationale erkenningsaanvragen reeds via het e-loket van het Departement Zorg gebeuren.

- Erkenning gezondheidszorgberoepen

- Verduidelijkingsvragen bij artikel 26 – erkenning van beoefenaars van paramedische beroepen en 29 – erkenning van beoefenaars van de verpleegkunde en toekenning van bijzondere beroepstitels en -bekwaamheden

De Vlaamse Raad WVG acht het logisch dat een opleiding die door Vlaanderen is ingericht en erkend, ook door de federale overheid wordt erkend in het kader van de visumprocedure – zonder daarbij te impliceren dat het visum automatisch moet worden toegekend.

Repliek: Als antwoord op deze vraag van de Vlaamse Raad WVG kan worden gewezen op het feit dat dit artikel de dossierverdeling tussen de Gemeenschappen helder maakt door de erkenningsaanvragen met betrekking tot opleidingen die gegeven worden door onderwijsinrichtingen die zijn opgericht, gesubsidieerd of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of erkend als gelijkwaardig door de Vlaamse Gemeenschap, aan deze Gemeenschap toe te wijzen. De bepaling heeft geen betrekking op de waarde van de diploma's in verhouding tot het visum dat door de Federale overheid wordt afgegeven.

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 31 – automatische erkenning via leer- en ervaringsbewijzendatabank.

De Vlaamse Raad WVG vraagt zich of in het geval van een automatische erkenning van beoefenaars van de verpleegkunde, van de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden, van de verpleegkundig specialist, o.b.v. van diploma's die geregistreerd zijn in de leer- en ervaringsbewijzendatabank, het visum ook automatisch wordt afgeleverd.

Repliek: Als antwoord op de vraag van de Vlaamse Raad WVG kan gewezen worden op het feit dat het visum, dat afgeleverd wordt door de Federale overheid, de erkenning voorafgaat. Na het bekomen van het basisdiploma verpleegkunde wordt er geen erkenning, maar enkel een visum afgeleverd. Nadat een bijkomende opleiding succesvol werd voltooid kan een verpleegkundige wel een erkenning krijgen voor een bijzondere beroepstitel, een bijzondere beroepsbekwaamheid of als verpleegkundig specialist. Deze erkenning kan dus pas plaatsvinden nadat het visum al werd afgeleverd.

- Vraag tot toevoeging bij artikel 38 – stageonderbreking ziekenhuisapothekers in opleiding.

De Vlaamse Raad WVG vraagt of het mogelijk is om mantelzorg expliciet te erkennen als geldige reden voor een onderbreking en bijhorende verlenging van de stage voor ziekenhuisapothekers.

Repliek: Als antwoord op deze vraag van de Vlaamse Raad WVG kan verwezen worden naar de artikelsgewijze bespreking bij artikel 38 die duidelijk stelt dat geboorteverlof werd toegevoegd aan de gronden voor onderbreking - zonder verplichting tot verlenging van de stage - om een gelijke behandeling van vaders en meedouders te formaliseren. Indien er onderbroken wordt voor een andere reden, dan moet elke onderbreking vermeld worden op het stageplan. Elke onderbreking moet ook ingehaald worden.

- Vlaamse Sociale Bescherming

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 39 – organisatie Vlaamse sociale bescherming

De Vlaamse Raad WVG vraagt hierbij:

- “ - Wat is de juridische en beleidsmatige motivatie voor deze wijziging?
- Wordt erkend dat deze verschuiving het risico inhoudt dat verouderde cijfers worden gebruikt?
- Werd nagegaan of dit een verstorend effect op de nauwkeurigheid van de verdeelsleutel kan hebben, zeker bij wijzigingen in de cliëntenpopulatie per zorgkas?”.

Repliek: Voor een antwoord op deze vragen kan in de eerste plaats verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 39. Daarnaast kan worden bevestigd dat de bedoeling van deze wijzigingen is om “correctere cijfers” te gebruiken, eerder dan “verouderde cijfers”, waardoor het verstorend effect op de nauwkeurigheid van de verdeelsleutel in de toekomst net kleiner zou moeten zijn dan vandaag het geval is.

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 79 – indexeringsregeling

Hierbij stelt de Vlaamse Raad WVG dat zij deze wijziging leest als een overstap naar een vaste, jaarlijkse indexering in plaats van een automatische aanpassing bij het overschrijden van de spilindex. Dit roept bij de raad de vraag op of dit een verdoken besparing inhoudt, waarbij indexaties trager of minder frequent gebeuren en in de praktijk dus nadelig zullen zijn voor de gebruiker.

Repliek: Dit betreft een wijziging naar een jaarlijkse indexering. De bedragen worden wel nog steeds gekoppeld aan dezelfde spilindex. Dit artikel betreft enkel een wijziging van het ogenblik waarop de indexering wordt toegepast.

- Woonzorg

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 103 – lokale dienstencentra en de afstemming op meerjarenplan lokaal bestuur)

De Vlaamse Raad WVG vraagt een toelichting bij de praktische implicaties van de afstemming van het meerjarenplan van een lokaal dienstencentrum op de inhoud en termijn van het meerjarenplan van het lokaal bestuur van de gemeente waarin het centrum ligt. Hoe wordt deze bepaling in de praktijk toegepast en welke ruimte zal er zijn voor initiatiefnemers die niet rechtstreeks verbonden zijn aan een lokaal bestuur?

Repliek: De link die het lokaal dienstencentrum moet leggen tussen het eigen meerjarenplan en het meerjarenplan van het lokaal bestuur is altijd al inherent geweest aan de opdrachten van het lokaal dienstencentrum. Van elk lokaal dienstencentrum – openbaar of privaat – wordt verwacht dat het op maat van de buurt werkt en binnen de beleidsprioriteiten en het breder kader van het lokaal sociaal beleid dat door het lokaal bestuur wordt gevoerd. In het meerjarenplan van het lokaal dienstencentrum wordt de werking vastgelegd die bijdraagt tot de realisatie van dat lokaal sociaal beleid en de door het lokaal bestuur geformuleerde beleidsdoelstellingen.

De wijziging die aangebracht wordt heeft geen bijkomende impact op de moeilijkheidsgraad voor een privaat of openbaar lokaal dienstencentrum om samen te werken met het lokaal bestuur. De wijziging heeft als doel dat de termijn van het meerjarenplan van het lokaal dienstencentrum niet zo strikt vaststaat en flexibeler afgestemd kan worden op de (nog resterende) tijd van het meerjarenplan van het lokaal bestuur. Voordien stond in de regelgeving dat het meerjarenplan van de lokale dienstencentra drie jaar moest bedragen. Door deze wijziging kan bijvoorbeeld een nieuw initiatief voor een lokaal dienstencentrum dat in het midden van een legislatuurperiode van het lokaal bestuur erkend wordt, zijn termijn van het

meerjarenplan lokaal dienstencentrum beter afstemmen op de nog resterende termijn van het meerjarenplan van het lokaal bestuur.

- Opmerking bij artikel 244 – terminologie centrum voor kortverblijf type 1 / centrum type 1

De Vlaamse Raad WVG merkt op dat in artikel 33 van bijlage 11 de term “centrum voor kortverblijf type 1” gebruikt wordt, terwijl in bijlage 8 deze benaming vervangen werd door “centrum type 1”. De Vlaamse Raad WVG blijft van mening dat het gebruik van de volledige officiële benaming (centrum voor kortverblijf type 1) consequenter en duidelijker zou zijn en stelt voor om in de teksten dezelfde terminologie aan te houden ter bevordering van de duidelijkheid en uniformiteit.

Repliek: Zoals de Vlaamse Raad WVG in zijn advies opmerkt is het verschil in terminologie tussen de bijlage 8 en de bijlage 11 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 gelegen in de “definiëring” van een “centrum type 1” (en type 2 en type 3) in de bijlage 8. Er werd gekozen voor een aparte definiëring in de bijlage 8 voor de centra voor kortverblijf, aangezien deze term verschillende keer voorkomt in de betrokken bijlage en een aparte definiëring de betrokken artikels hierdoor duidelijker en leesbaarder maakt.

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 259 – Vervanging van ‘verkregen’ door ‘vervangen’

De Vlaamse Raad WVG merkt op dat in artikel 83 van de bijlage 11 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 het woord “verkregen” wordt vervangen door de zinsnede “vervangen,”. De Vlaamse Raad WVG stelt zich de vraag of het woord “vervangen” hier wel correct is en vraagt om een verduidelijking teneinde het betrokken artikel goed te kunnen begrijpen.

Repliek: Het betreft hier inderdaad een vergissing. Het woord “verkregen” moet vervangen worden door de zinsnede “verkregen,”. Deze fout wordt rechtgezet in het ontwerp van besluit.

- Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

- Verduidelijkingsvraag bij artikel 1 – ongeoorloofde verwantschapsbanden

De Vlaamse Raad WVG merkt op dat artikel 2ter van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden de lijst van vermoedens voor ongeoorloofde verwantschapsbanden aanzienlijk vereenvoudigt en vraagt verduidelijking over hoe het Fonds deze nieuwe regeling in de praktijk zal toepassen en welke elementen worden gehanteerd om weerlegbare vermoedens te formuleren. De Vlaamse Raad informeert hoe afgebakend zal worden wanneer en hoe het Fonds aanvullende gegevens opvraagt en een vermoeden van verwantschapsband stelt.

Repliek: In de praktijk verandert er niets. De vroegere particuliere gevallen van verwantschapsband zijn herleid tot de algemene principes van verwantschapsband. Zonder deze principes, kan de verwantschapsband niet worden getoetst. Het doel van deze bepaling is om te vermijden dat er via hoge erfpacht- of huurvergoedingen overheidsmiddelen doorgesluisd worden van de aanvrager naar een grondeigenaar die die bedragen ofwel uitkeert via dividend (indien BV, NV) of rechtstreeks in ontvangst neemt (in het geval van een natuurlijke persoon). Vandaar dat toetsing van de ongeoorloofde verwantschapsband sowieso gebeurt als de grondeigenaar een commerciële rechtspersoon of natuurlijke persoon is (zoals bepaald

in het eerste lid) en niet in geval van een vzw, stichting of erkende coöperatieve vennootschap (eerste lid van het initiële artikel). De ongeoorloofde verwantschapsband wordt bovendien enkel ingeroepen als die grondeigenaar een beslissende invloed kan uitoefenen op de aanvrager (tweede lid, 1°) of indien beide onder een gemeenschappelijke invloed staan (tweede lid, 2°). Enkel in die gevallen bestaat het gevaar dat de grondeigenaar kan wege op de beslissing van de initiatiefnemer tot aanvaarding van een hoge erfpacht/huurvergoeding.

- Opmerking bij afschaffing van VIPA-investeringswaarborgen

De Vlaamse Raad begrijpt de keuze om vanaf 1 januari 2026 geen nieuwe investeringswaarborgen te verlenen als een bestending van het beleid dat sinds 2016 reeds werd gevoerd, ingegeven door de risico's op consolidatie van gewaarborgde schuld in de Vlaamse begroting en de vaststelling dat voorzieningen ook zonder waarborgsystemen toegang vinden tot bancaire financiering.

De Vlaamse Raad vraagt echter wel verduidelijking over het verband tussen de investeringswaarborg en de subsidiebelofte en hoe wordt omgegaan met bestaande subsidieverbintenissen of beloftes in dossiers waar de waarborg niet langer wordt toegekend.

Repliek: De investeringswaarborg kan enkel worden verleend als de aanvrager een subsidiebelofte heeft gekregen. De onmogelijkheid om een waarborg te verkrijgen heeft geen invloed op de subsidieverbintenissen of beloftes. Gelet op het advies van de Raad van State zal de datum, om geen nieuwe investeringswaarborgen te verlenen, aangepast worden naar 1 januari 2027 en ook de inwerkingtreding van deze bepalingen uitgesteld worden naar 1 januari 2027, in afwachting van de aanpassing van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

- Opmerking bij toegankelijkheid en bereikbaarheid als voorwaarde in VIPA-sectorbesluiten

In hoofdstukken 8, 9, 27 en 35 van het voorliggende ontwerp van besluit wordt opgenomen dat infrastructuur die in aanmerking komt voor VIPA-subsidies gemakkelijk toegankelijk en bereikbaar moet zijn.

De Vlaamse Raad onderschrijft deze explicitering. Deze wijziging draagt bij tot juridische uniformiteit en onderstreept het belang van inclusieve en drempelvrije toegang tot welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

- Vlaamse Raad WVG

De Vlaamse Raad WVG onderschrijft de mogelijkheid om de samenstelling van de Vlaamse Raad WVG te wijzigen of uit te breiden, die ruimte laat voor een meer flexibele invulling van de Raad, als het doel daarbij is om de juiste mensen aan tafel te krijgen. Tegelijk vraagt de raad om te verduidelijken hoe bij eventuele wijzigingen in samenstelling of consultatieprocedure de representativiteit gewaarborgd blijft die nodig is om tot een representatief en gedragen standpunt te komen. Een evenwichtige vertegenwoordiging acht de Raad daarbij essentieel.

Repliek: Het doel van de mogelijkheid om af te wijken van de samenstelling van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering in de kamers van de Vlaamse Raad WVG is het bieden van de nodige flexibiliteit aan de Vlaamse Regering om de samenstelling van haar vertegenwoordiging aan te passen in functie van het onderwerp dat wordt besproken, uiteraard met inachtnaam van de representativiteit die nodig is om tot een representatief en gedragen standpunt te komen.

3. Bespreking van het advies van de Raad van State

De Raad van State heeft advies nr. 78.038/1/V gegeven op 4 september 2025.

De opmerkingen van de Raad van State werden verwerkt en behoeven geen verdere toelichting, behalve voor wat betreft de volgende onderdelen:

- De Raad van State merkt op dat de ontworpen artikelen 3, 12, 13, 24 en 25 niet over voldoende rechtsgrond beschikken om doorgang te kunnen vinden en dat bijgevolg de voorgestelde opheffing van toekenning van de investeringswaarborg pas uitwerking kan hebben nadat de mogelijkheid tot toekenning van een investeringswaarborg opgeheven wordt in het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Bijkomend zal er een overgangsmaatregel moeten uitgewerkt worden voor de lopende, reeds toegekende investeringswaarborgen.
(randnummers 4.2.1. t. e. m. 4.2.7.)

Repliek: Deze redenering kan gevolgd worden. Artikelen 6, 7bis en 7ter van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden zullen aangepast worden om een rechtsgrond te bieden aan de ontworpen artikelen 3, 12, 13, 24 en 25. Er zal in voormeld decreet eveneens een overgangsmaatregel opgenomen worden voor de nog lopende, reeds toegekende investeringswaarborgen.

De ontworpen artikelen 3, 12, 13, 24 en 25 kunnen behouden blijven in het voorliggende ontwerp van besluit maar zullen uitgesteld in werking treden (nadat de voormelde aanpassingen aan het decreet van 23 februari 1994 in werking zullen treden). De datum van inwerkingtreding wordt bepaald in artikel 278 van het voorliggende ontwerp van besluit.

- De Raad van State stelt dat te betwijfelen valt of artikel 57 van het ontwerp verenigbaar is met de in artikel 65, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018 vervatte regeling. De Raad van State stelt in vraag of “de principes van impliciete toestemming en stilzwijgende aanvaarding” volstaan. De Raad van State stelt dat door voormeld artikel de in artikel 65, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018 vervatte waarborg zinledig wordt, aangezien de ontworpen regeling tot gevolg zou hebben dat een van de begunstigden alleen kan handelen en de andere, indien hij het niet eens is met het verzoek van de eerste, dan overeenkomstig artikel 65, §3, van hetzelfde decreet zijn “toestemming” zal moeten intrekken.
(randnummer 4.5.1. t.e.m. 4.5.3.)

Repliek: Artikel 65 en 61, van het Groeipakketdecreet van 2018 bepalen weliswaar dat beide begunstigden samen de keuze van uitbetalingsactor en de bankrekening bepalen, maar de Raad van State lijkt eraan voorbij te gaan dat voor de wijze waarop de instemming verkregen wordt, ook de algemene principes van het Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn. De toelagen van het gezinsbeleid hebben namelijk tot doelstelling een tussenkomst te voorzien in de kosten van levensonderhoud, opvoeding en opleiding en zijn volgens artikel 8 van het Groeipakketdecreet van 2018 een recht van het kind. De begunstigden kunnen op basis van enkele principes vervat in het Burgerlijk Wetboek beslissingen nemen die betrekking hebben op het levensonderhoud, opvoeding en opleiding van zijn kind/kinderen.

Zowel de onderhoudsplicht ten aanzien van hun kinderen, als met betrekking tot de gezinslasten tussen gehuwden en wettelijke samenwonenden, voorziet dat beide ouders, gehuwden en wettelijk samenwonden bijdragen naar verhouding van hun middelen en zij hoofdelijk aansprakelijk zijn voor schulden gemaakt door één van hen voor de gezinslasten of lasten van de opvoeding. Ten aanzien van derden te goeder trouw wordt de instemming van de andere ouder vermoed, wanneer een ouder alleen een handeling stelt in het kader van het ouderlijk gezag (art. 373 B.W. oud), zowel wanneer zij samenleven of gescheiden

leven. Ook voor gehuwden en wettelijk samenwonenden geldt dus dat zij elkaar kunnen verbinden ten aanzien van derden.

Naast bovenstaande principes kan een ontvangen keuze door één begunstigde worden beschouwd als een gemeenschappelijke keuze tot bewijs van het tegendeel ten aanzien van de uitbetalingsactor die te goeder trouw is. Dit bewijs van het tegendeel is ook opgenomen in artikel 65, §5, van het Groeipakketdecreet van 2018 door te stellen dat de gemaakte keuze geldt tot intrekking van de toestemming door één van beide begunstigten. Beide begunstigten worden geïnformeerd bij een keuze van uitbetalingsactor en/of bankrekening door een begunstigde. Bij ontbreken van een reactie door de andere begunstigde op deze kennisgeving van de keuze, kan uit dit stilzwijgen afgeleid worden dat de instemming niet ontkend wordt en de keuze van uitbetalingsactor en/of bankrekening wordt aanvaard. Dit stilzwijgen moet omstandig zijn,

In de rechtsleer vindt men daar wat voorbeelden van terug in het kader van het verbintenissenrecht: als de impliciete wilsuiking wordt afgeleid uit een stilzwijgen is een 'omstandig stilzwijgen' vereist. Er is met andere woorden een stilzwijgen nodig dat, gelet op de concrete omstandigheden, niet anders dan als een toestemming kan worden uitgelegd. Wanneer de uitbetalingsactor op de hoogte is van een conflictsituatie tussen beide partijen, vormt dit een tegenindicatie en kan niet gesproken worden van een omstandig stilzwijgen.

In dergelijke gevallen zal in toepassing van artikel 65, §5, 3de lid van het Groeipakketdecreet van 2018 de keuze van de jongste bepalend zijn totdat beide begunstigten samen een nieuwe keuze ondertekenen.

- De Raad van State merkt op dat het ontworpen artikel 12 van bijlage 9 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 bepaalt dat het individueel gebruikersdossier dat de centra voor herstelverblijf aanleggen bij iedere opname van een gebruiker, de voor- en achternaam en de contactgegevens van de contactpersoon en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de gebruiker, en van de mantelzorger bevat. De rechtsgrond hiervoor wordt gezocht in artikel 59, § 4, tweede lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de in het eerste lid van die bepaling vermelde gegevens nader te preciseren. In punt 1° van het eerste lid van die bepaling worden weliswaar de vertegenwoordiger van de gebruiker en de mantelzorger vermeld, maar niet de contactpersoon. De Raad van State stelt dat wat de contactpersoon betreft, de ontworpen regeling dan niet kan worden beschouwd als een precisering van de in het eerste lid van die bepaling vermelde categorieën van verwerkte gegevens, maar veeleer als een uitbreiding van de in die bepaling vermelde categorieën van betrokken personen. Gelet op het in artikel 22 van de Grondwet vervatte wettigheidsbeginsel, is hiertoe evenwel een wijziging van artikel 59, § 4, eerste lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 vereist. De Raad van State stelt dat in afwachting van deze wijziging van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, de vermelding van de contactpersoon in het ontworpen artikel 12, 2°, van bijlage 9 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 moet worden weggelaten.
(randnummer 4.9)

Repliek: Het wijzigingsartikel 200 zal worden aangepast. De vermelding van de contactpersoon in het ontworpen artikel 12, 2°, van bijlage 9 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 zal worden weggelaten.

- De Raad van State stelt dat de artikelen 31 en 33 van bijlage 9 en artikel 47 van bijlage 10 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, tot wijziging waarvan de artikelen 206, 207 en 226 van het ontwerp strekken, voorzien in de erkenning van centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen “die op 31 december 2019 aangemeld zijn”. De Raad van State geeft aan dat onder voorbehoud van het gegeven dat de lijst van op 31 december 2019 aangemelde centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen overeenstemt met de op 1 januari 2019 aangemelde centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen, artikel 99, § 2, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 als rechtsgrond kan worden aanvaard. De Raad van State meent dat het beter in overeenstemming met die rechtsgrondgebiedende bepaling zou zijn indien in de artikelen 31 en 33 van bijlage 9 en in artikel 47 van bijlage 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 gewag wordt gemaakt van centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen “die op 1 januari 2019 aangemeld zijn” en suggereert daarom om de artikelen 206, 207 en 226 van het ontwerp aan te vullen met een wijzigingsbepaling in die zin.
(randnummer 4.10)

Repliek: Er wordt niet ingegaan op de suggestie van de Raad van State omdat de groep van de op 1 januari 2019 aangemelde centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen steeds vervat zit in de groep van de op 31 december 2019 aangemelde centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen, vermits artikel 99, §1, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 bepaalt dat er vanaf 1 januari 2019, met uitzondering van centra voor herstelverblijf en groepen van assistentiewoningen die op 1 januari 2019 over een omgevingsvergunning beschikken, geen nieuwe voorzieningen meer aangemeld kunnen worden conform artikel 65 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

- De Raad van State stelt dat het ontwerp in sommige gevallen (nl. de subsidieregelingen in bepaalde VIPA-sectoren, vermeld in de artikelen 1 tot 3, 19 tot 23, 52 en 53 van het ontwerp) tot wijziging strekt van een subsidieregeling waaromtrent de Raad van State, afdeling Wetgeving, eerder heeft opgemerkt dat ze mogelijkerwijs als staatssteun moet worden beschouwd en derhalve in beginsel valt onder de aanmeldplicht bij de Europese Commissie, zoals bedoeld in artikel 108, lid 3, VWEU (advies 63.433/3). De Raad herneemt de opmerking uit dat advies en stelt dat de stellers van het ontwerp moeten nagaan of de door het ontwerp gewijzigde regelingen (nog steeds) in overeenstemming zijn met besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’ of dat beroep kan worden gedaan op een andere vrijstellingsregeling.
(randnummer 5.3)

Repliek: De hier voorliggende wijzigingen aan de vermelde subsidieregelingen hebben geen impact op de kwalificatie die de Vlaamse Regering eerder gaf aan de betreffende steun aan investeringen.

Waar nodig werden de betreffende regelingen reeds in overeenstemming gebracht met de Europese staatssteunregels.

- De Raad van State merkt op dat in de ontworpen artikelen 1, 53, 54 en 68 een aantal onweerlegbare vermoedens worden omschreven waarbij er een ongeoorloofde verwantschapsband is tussen de aanvrager en de eigenaar van de grond waarop een project wordt uitgevoerd of de aanvrager en de houder van de zakelijke rechten op de grond waarop een project wordt uitgevoerd. De Raad van State is overtuigd van het wettige doel van deze regeling en geeft aan dat het beginsel van de ongeoorloofde verwantschapsband redelijk verantwoord lijkt, maar begrijpt niet waarom het vermoeden onweerlegbaar moet zijn. Door het algemene en onweerlegbare karakter ervan, bereikt de ontworpen regeling de erdoor nagestreefde doelstelling middels een beperking op de vrijheid van vereniging waarvan niet duidelijk is dat ze noodzakelijk is. Zonder een dergelijke verantwoording zou in een weerlegbaar vermoeden moeten worden voorzien. (randnummer 6.1.)

Repliek: “Onweerlegbaar” wordt behouden omdat met “weerlegbaar” de deur wordt geopend voor interpretatie terwijl de opsomming van dergelijke gevallen zich nu dankzij de wijzigingsbepalingen beperkt tot de meest duidelijke gevallen van beïnvloeding. Indien de tegenpartij de meerderheid heeft van de aandelen in een vennootschap of de meerderheid in de Raad van Bestuur, dan heeft die de controle in de andere entiteit. Er valt ex ante niet in te zien welke andere kwantificeerbare maatstaven er bestaan dan 50%+1 aandeel of de meerderheid in de Raad van bestuur.

In advies 61.652/3 stelde de Raad van State voor de term “weerlegbaar” aan te vullen met een “aantal concrete indicatoren die ervan doen blijken dat de verhouding tussen de aanvrager en eigenaars en houders van zakelijke rechten effectief vrij is van belangenconflicten, zodat niet bij voorbaat zoveel gevallen moeten worden uitgesloten als volgens de ontworpen regeling van toepassing”. Ex ante kan er maar weinig interpretatiemogelijkheid gezien worden als iemand de meerderheid van de aandelen heeft of de meerderheid van de Raad van bestuur uitmaakt, bijgevolg zijn er ook geen bijkomende kwantificeerbare maatstaven te bepalen. Gezien de huidige bepalingen reeds heel kwantitatief zijn, zouden echt nuances moeten beoordeeld worden. Dit overstijgt niet alleen de expertise van de administratie, maar brengt ook het risico mee van afwijkende oordelen en betwistingen.

Er valt nogmaals op te merken dat de ontworpen wijzigingsbepalingen een optimale afweging vormen tussen de vrijheid van vereniging en het eenduidig kunnen handhaven zonder betwisting. De eerdere particuliere gevallen van beïnvloeding werden immers herleid van 14 tot de 2 meest duidelijke, niet discussieerbare gevallen. In de vorige regelgeving was het zelfs zo dat 10% van de aandelen volstond om onweerlegbaar van een ongeoorloofde verwantschapsband te spreken. Nu beperkt het zich tot de meerderheid in de aandelen of de Raad van Bestuur (zie bv. het VIPA-procedurebesluit van 8 juni 1999, art. 2ter, 12°). Vrijheid van vereniging wordt bovendien ook niet door die 2 gevallen verhinderd gezien er ook nog het alternatief bestaat om de grond in te brengen bij de aanvrager.

Indien de term “weerlegbaar” wordt, dan wordt de regelgeving te veel uitgehold gezien er voor elk geval (wegens het ontbreken van indicatieve indicatoren), dient te worden afgetoetst of er geen sprake is van verwantschapsband, zelfs indien dus de meerderheid van aandelen of Raad van Bestuur wordt aangehouden.

- De Raad van State stelt dat artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 ‘tot regeling van de alternatieve investeringsubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’ en artikel 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 ‘tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’ een gelijkaardige regeling moet bevatten van de ongeoorloofde verwantschapsband als die tot wijziging

waarvan de artikelen 1, 53, 54 en 68 van het ontwerp strekken.
(randnummer 6.2)

Repliek: De voorgestelde wijziging zal niet doorgevoerd worden voor de vermelde besluiten van de Vlaamse Regering omdat beiden in onbruik zijn geraakt en vanaf 1 januari 2027 opgeheven zullen worden voor toekomstige aanvragen.

- De Raad van State merkt op dat in de ontworpen artikelen 19 tot 23, 67 en 264 de opsomming wordt geschrapt van de algemene bouwtechnische en bouwfysische normen waaraan de infrastructuur moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen. De Raad adviseert de opsomming te behouden van voormelde normen die uit zichzelf van toepassing zijn op de erin vermelde voorzieningen.
(randnummer 7)

Repliek: In het kader van de vereenvoudiging van de VIPA-regelgeving wordt de keuze behouden om de opsomming van de verschillende bouwtechnische en bouwfysische normen in de regelgeving te schrappen.
Wel voorziet het Fonds in een heldere opsomming van deze normen op de VIPA-website. Op die manier blijft het duidelijk voor de aanvragers van VIPA-investeringsubsidies welke normen ze moeten volgen, maar 'bezwaart' het de VIPA-regelgeving niet.

- De Raad van State merkt op dat er nadelen verbonden zijn aan de procedure van de stilzwijgende beslissing in het geval van een intrekking van een erkenning voor paramedische beroepsbeoefenaars.
(randnummer 11)

Repliek: Deze bepaling betreft een administratieve vereenvoudiging waarbij het voornemen van beslissing tot intrekking van de erkenning wordt geacht een definitieve beslissing te zijn als er door de beoefenaar in kwestie geen bezwaarnota tegen dit voornemen is ingediend. De brief waarbij het voornemen zal gecommuniceerd, zal deze gang van zaken vermelden, voldoen aan alle toepasselijke voorwaarden, formeel zijn gemotiveerd en dus juridisch aanvechtbaar. Hierdoor zullen beide stappen zijn afgedekt.

- De Raad van State stelt dat het de automatische doorstroom en erkenning van leer- en ervaringsbewijzen voor verpleegkundigen/zorgkundigen aanvaardt op voorwaarde dat individuele studenten de mogelijkheid hebben om geen erkenning te wensen en daartoe geen gegevens gedeeld of geregistreerd worden in de leer- en ervaringsbewijzendatabank.
(randnummer 12)

Repliek: Als antwoord op deze stelling van de Raad van State kan geantwoord worden dat het besluit van de Vlaamse Regering dit niet zal voorzien. Het spreekt voor zich dat de verklaring van de gemachtigde, vermeld bij opmerking 11 in advies 58.418/VR/3, nog steeds geldt. Als een individuele student geen erkenning wenst, mag diens onderwijsinstelling geen gegevens delen met het oog op een erkenning of registratie.

- De Raad van State merkt op dat, ofschoon de meeste van de opdrachten die de diensten maatschappelijk werk van de ziekenfondsen uitvoeren overeenkomstig de artikelen 19 en 20 van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, wellicht niet te beschouwen zijn als economische activiteiten, het niet uitgesloten lijkt dat andere als een economische dienst worden uitgeoefend door andere marktdeelnemers en daardoor in beginsel niet vallen onder de uitzonderingsgrond voor niet-economische diensten van algemeen belang. Zo hebben die diensten onder meer als opdracht begeleiding aan te bieden waarbij gebruikers psychosociaal ondersteund worden bij het omgaan met beperkingen en het verwerken van

verlies. Het komt de Raad van State voor dat dergelijke activiteiten ook door (zelfstandige) psychologen of rouwtherapeuten kunnen worden uitgeoefend. De Raad van State stelt dat in zoverre de ontworpen regeling betrekking heeft op personeelsleden die belast zijn met begeleidingsopdrachten die niet lijken te vallen onder de uitzonderingsgrond voor niet-economische diensten van algemeen belang, de ontworpen regeling moet getoetst worden aan de bepalingen van de dienstenrichtlijn, behoudens indien alsnog zou kunnen worden aangetoond dat het om diensten van de gezondheidszorg als bedoeld in artikel 2, lid 2, f), van de richtlijn, zou gaan.

(randnummer 13)

Repliek: Het standpunt dat aangenomen is in de Memorie van Toelichting bij het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 blijft aangehouden. Er wordt akte genomen van het standpunt van de Raad van State.

- De Raad van State merkt op dat de in te voegen bepaling aan punt f) van hoofdstuk II van bijlage II bij het ministerieel besluit van 26 juli 2001 tot vaststelling van het bijdragesysteem voor de gebruiker van gezinszorg formeel de waarde zal hebben van een besluit van de Vlaamse Regering en dus in de toekomst niet meer door de minister kan worden gewijzigd. De Raad van State stelt daarom voor om, indien dat niet de bedoeling is, een bepaling toe te voegen die de minister daar alsnog toe machtigt.

(randnummer 22)

Repliek: Deze suggestie kan niet gevolgd worden aangezien in de uitvoeringsbesluiten van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 geen delegatieregeling aan de minister meer opgenomen is om de regels in verband met de berekening van de gebruikersbijdrage te bepalen.

- De Raad van State stelt dat artikel 279 van het ontwerp geen doorgang kan vinden.

(randnummer 24.2)

Repliek: Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt artikel 279 van het ontwerp geschrapt. Dit heeft tot gevolg dat artikel 57 van het ontwerp 10 dagen na de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad in werking zal treden.

4. Overige technische aanpassingen

Zoals vermeld bij de principiële goedkeuring, werd een deel van het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2025/154, niet bezorgd binnen de maximale termijn en zou dit pas later verwerkt worden. De tekst van het ontwerp van besluit werd nog aan het resterende deel van dit advies aangepast. Dit zijn louter taalkundige en wetgevingstechnische aanpassingen.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Voorliggend wijzigingsbesluit bundelt aanpassingen aan diverse besluiten betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Er worden besluiten gewijzigd in de sector van het armoedebeleid, de erkenning van de gezondheidszorgberoepen, het groeipakket, de Vlaamse sociale bescherming en de woonzorg. Ook worden er wijzigingen aangebracht aan de besluiten betreffende de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en aan het besluit betreffende de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Deze wijzigingen betreffen wetgevingstechnische en taalkundige aanpassingen, met als doel het verbeteren van de duidelijkheid en toepasbaarheid van de regelgeving. Verder worden hiaten of materiële vergissingen in de regelgeving weggewerkt en wordt in onbruik geraakte regelgeving opgeheven.

Daarnaast worden ook meer inhoudelijke aspecten gewijzigd en in verschillende sectoren worden ook verplichtingen met betrekking tot dossierindiening en -samenstelling of rapportage, die geen of slechts een zeer beperkte concrete meerwaarde hebben voor de overheid, vereenvoudigd of versoepeld.

Per gewijzigd besluit, is een hoofdstuk opgemaakt. Hierna volgt, gebundeld per sector, een korte toelichting bij de verschillende hoofdstukken. Hoofdstuk 43 bevat de slotbepalingen.

Armoedebeleid

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2000 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 houdende erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk

De meeste wijzigingen aan het besluit geven uitvoering aan de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 (hierna: "VCO"), voor wat de sector van het maatschappelijk opbouwwerk betreft. Zo moeten de betreffende organisaties het belang van het gebruik van de Nederlandse taal erkennen bij de uitvoering van hun gesubsidieerde activiteiten en wordt het verbod op dubbele subsidiëring geëxpliciteerd. Dit laatste werd nu ook al gecontroleerd maar het was nog niet expliciet in het besluit vermeld.

Daarnaast wordt de digitale indiening van aanvraagdossiers voor erkenning mogelijk (in plaats van via aangetekende brief met ontvangstbewijs), om de administratieve last te verlagen en te werken op een hedendaagse en efficiëntere manier.

Tenslotte worden enkele bepalingen beperkt gewijzigd: de onderdelen waaruit een strategisch meerjarenplan moet bestaan en de termijn voor het onderzoek van de dossiers door de administratie.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 betreffende de armoedebestrijding

De wijzigingen aan het besluit hebben tot doel om de administratieve last te verlagen bij verschillende erkenningsaanvragen door de digitale indiening van erkenningsdossiers en het schrappen van de verplichting om statuten te bezorgen die de overheid zelf kan opzoeken. Er wordt ook een louter tekstuele aanpassing doorgevoerd.

Daarnaast wordt de indexering van de subsidie lokale kinderarmoedebestrijding aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie mogelijk. Sinds de invoering van deze subsidie in 2014 is dit subsidiebedrag niet geïndexeerd bij gebrek aan een basis daarvoor in de regelgeving. Door de inflatie van de afgelopen jaren, is de subsidie (220.500 euro op jaarbasis) een stuk minder waard geworden. Nochtans speelt de Vlaamse Gemeenschapscommissie een belangrijke rol in de realisatie

van het lokaal kinderarmoedebestrijdingsbeleid. De uitdagingen op dit vlak in Brussel zijn erg groot. Daarom is het belangrijk deze subsidie te vrijwaren van waardeverlies.

Erkenning van gezondheidszorgberoepen

Hoofdstuk 13. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 betreffende de erkenning van beoefenaars van paramedische beroepen, **Hoofdstuk 14.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 betreffende de erkenning van de beoefenaars van de verpleegkunde, de erkenning van de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden voor de beoefenaars van de verpleegkunde en de registratie als zorgkundige, **Hoofdstuk 15.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 houdende de erkenning van kinesitherapeuten en van de bijzondere beroepsbekwaamheden voor kinesitherapeuten, **Hoofdstuk 16.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016 betreffende de erkenning van de bijzondere beroepstitel van ziekenhuisapotheker, **Hoofdstuk 18.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 betreffende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen, **Hoofdstuk 19.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2017 betreffende de erkenning van de beoefenaars van de tandheelkunde, houders van een bijzondere beroepstitel, **Hoofdstuk 20.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017 betreffende de erkenning van de beroepstitel van vroedvrouw, **Hoofdstuk 38.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 over de erkenning van de beroepskwalificaties voor de gezondheidsberoepen die verworven zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, de Europese beroepskaart en de erkenning op basis van een andere opleiding dan de opleidingen, vermeld in artikel 101/2 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, waarvoor noch de richtlijn, vermeld in artikel 103, 3°, van de voormelde wet, noch artikel 145, §1, van de voormelde wet geldt en **Hoofdstuk 39.** Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2023 over de erkenning van beoefenaars van de klinische psychologie en de klinische orthopedagogiek

Door de inwerkingtreding, op 1 juli 2014, van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming zijn de gemeenschappen bevoegd geworden voor de “erkenning van de gezondheidszorgberoepen, met naleving van de door de federale overheid bepaalde erkenningsvoorwaarden” (artikel 5. §1, I, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

De gemeenschappen zijn, door de bevoegdheidsoverdracht inzake de erkenning van de gezondheidszorgberoepen, ook bevoegd geworden voor het bepalen van de procedurele normen volgens dewelke een aanvraag zal beoordeeld worden. Ten gevolge hiervan werd er voor tal van gezondheidszorgberoepen een Vlaamse erkenningsprocedure uitgewerkt bij besluiten van de Vlaamse Regering met inbegrip van de samenstelling van de Vlaamse erkenningscommissies.

Het voorliggend ontwerp van besluit wijzigt verschillende procedurebesluiten voor de gezondheidszorgberoepen. De wijzigingen zorgen ervoor dat de erkenningscommissies efficiënter kunnen werken en administratieve lasten worden ingeperkt. Daarnaast wijzigt dit ontwerp ook de samenstelling van een aantal erkenningscommissies zodat deze op een efficiënte manier tegemoetkomen aan de huidige en toekomstige wetgevende initiatieven.

Groeppakket

Hoofdstuk 23. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan

Voorliggend ontwerp van besluit voorziet in een wijziging van de procedure wanneer een verzoekschrift ontvankelijk wordt verklaard door de Geschillencommissie. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 24. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid

De wijziging van dit besluit heeft betrekking op het verzoek van de begunstigden betreffende de aanwijzing van de uitbetalingsactor en de keuze van een bankrekening. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 25. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag

De wijzigingen hebben betrekking op de vaststelling van het recht op een sociale toeslag, enerzijds een juridisch-technische rechtzetting met betrekking tot de herziening van het kadastraal inkomen en anderzijds de invoering van de mogelijkheid om af te wijken van het in aanmerking te nemen kalenderjaar. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 26. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen

Voorliggend ontwerp van besluit voorziet in een aanpassing van het vermelde besluit naar aanleiding van de wijzigingen aan de opleiding Basisverpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs, waarvoor een jongere zich vanaf schooljaar 2025-2026 zal kunnen inschrijven in studiepunten in plaats van modules. Daarnaast worden er een aantal wijzigingen aangebracht betreffende de algemene vrijstellingen op de toekenningsvoorwaarden voor het recht op gezinsbijslagen. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 30. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de kinderopvangtoeslag en kleutertoeslag

Het vermelde besluit wordt gewijzigd naar aanleiding van de afschaffing van de kleutertoeslag bij het programmadecreet van 20 december 2024 bij de begroting 2025. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 33. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling

Voorliggend ontwerp van besluit voorziet in een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling zodat er, naast een herziening van het aanslagbiljet, ook rekening kan worden gehouden met een herziening van het kadastraal inkomen. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 37. Wijziging van het Besluit Ondersteuningstoelag van 2022

De wijziging heeft tot doel een aantal inconsistenties recht te zetten betreffende crisishulp. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Hoofdstuk 1. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, **Hoofdstuk 3.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, **Hoofdstuk 4.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 tot regeling van de investeringswaarborg voor woonzorgcentra, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, **Hoofdstuk 11.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden en **Hoofdstuk 12.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Het voorliggend ontwerp van besluit vereenvoudigt de formulering van de bepalingen betreffende wanneer een 'ongeoorloofde verwantschapsband' vermoed wordt en brengt een aantal wetgevingstechnische en taalkundige wijzigingen aan in de vermelde besluiten. Dit zijn geen inhoudelijk-juridische wijzigingen. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Daarnaast wordt in de vermelde besluiten bepaald dat er vanaf 1 januari 2027 geen nieuwe investeringswaarborgen (hoofdstuk 1) of nieuwe principiële akkoorden voor het verkrijgen van een investeringswaarborg (hoofdstuk 3, 4, 11 en 12) meer aangevraagd kunnen worden bij en verleend kunnen worden door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (hierna: "VIPA").

De VIPA-regelgeving laat tot op heden toe om, in het geval van alternatieve en klassieke subsidies of aan woonzorgcentra zonder voorafgaande subsidie, een waarborg voor de lening te verschaffen. Zo bedroeg eind 2024 de gewaarborgde openstaande schuldpositie 1,37 miljard euro.

Die positie werd vooral vóór 2016 opgebouwd. Rond dat jaar gaven de Europese en Belgische statistische autoriteiten in hun adviezen over de nieuwe subsidiesystemen, blijk van een kritischere houding met betrekking tot deze waarborg. De combinatie met de subsidies zou het risico verhogen van een herclassificatie van de gewaarborgde leningen als overheidsschuld. Bovendien werd vastgesteld dat de rechtspersonen ook zonder een VIPA-waarborg vlot een financiering konden bekomen. Een comfortabele financiële gezondheid is immers niet alleen een vereiste voor de bancaire financiering, maar wordt ook reeds door het VIPA vereist voor de investeringssubsidie. Wie het VIPA weet te overtuigen, zou dus ook de financiers moeten kunnen overtuigen.

De praktijk bevestigt dit nog altijd. Vanaf 2016 tot op heden verstrekke VIPA geen investeringswaarborgen meer en vormde dit geen obstakel om de investeringsprojecten tot een goed einde te brengen. Gelijktijdig werd ook vanaf 2018 een alternatief financieringskanaal vanuit het AVSB (agentschap Vlaamse Sociale Bescherming) opgezet. Maar ook dit kende bijna geen afname aangezien de voorzieningen opnieuw steeds terecht konden bij de conventionele bancaire financiering.

Gezien de risico's van herclassificatie en gezien de onbestaande behoefte aan de VIPA-waarborg, wordt daarom beslist om de mogelijkheid voor het verlenen van de investeringswaarborg te schrappen vanaf 1 januari 2027 (het regelgevend kader betreffende de investeringswaarborgen moet voorlopig nog wél blijven bestaan om een rechtsbasis te behouden voor de nog lopende waarborgdossiers).

Hoofdstuk 6. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten, **Hoofdstuk 7.** Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen, **Hoofdstuk 8.**

Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de preventie en de ambulante gezondheidszorg, **Hoofdstuk 9**. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk, **Hoofdstuk 10**. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de kinderopvang, **Hoofdstuk 27**. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2018 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor sommige voorzieningen voor personen met een handicap en tot wijziging van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, **Hoofdstuk 35**. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 december 2019 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor sommige woonzorgvoorzieningen, tot wijziging van diverse bepalingen in dat verband ingevolge het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 en tot wijziging van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot oprichting van een technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en **Hoofdstuk 40**. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2023 over investeringssubsidies voor de revalidatieovereenkomsten

In deze besluiten wordt de verwijzing naar de algemene bouwtechnische en bouwfysische normen waaraan een door het VIPA gesubsidieerd gebouw moet voldoen aangepast, maar dit betreft geen inhoudelijk-juridische wijziging. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Daarnaast worden de VIPA-sectorbesluiten voor preventie en ambulante gezondheidszorg, voor algemeen welzijnswerk, voor personen met een handicap en voor woonzorg afgestemd op andere VIPA-sectorbesluiten, wat betreft de verplichting tot toegankelijkheid en bereikbaarheid van de gebouwen.

Hoofdstuk 21. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen

De verschillende wijzigingen betreffen het consistent maken van de verwijzing naar artikel 12 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, zoals dit ook in de andere VIPA-procedurebesluiten is gebeurd, en het vereenvoudigen van de bepalingen betreffende wanneer een 'ongeoorloofde verwantschapsband' vermoed wordt.

Hoofdstuk 22. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

De wijzigingen aan het besluit betreffen een verduidelijking van de regels betreffende de berekening van het infrastructuurforfait vanaf het 2de jaar na het jaar van ingebruikname van het gebouw en de vereenvoudiging van de formulering van de bepalingen betreffende wanneer een 'ongeoorloofde verwantschapsband' vermoed wordt.

Hoofdstuk 28. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de subsidiëring van projecten van preventieve infrastructurele maatregelen inzake agressie, vrijheidsbeperking of vrijheidsberoving in bepaalde voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Ook in dit besluit wordt de formulering betreffende wanneer een 'ongeoorloofde verwantschapsband' vermoed wordt, vereenvoudigd.

In **hoofdstuk 43**, dat de slotbepalingen bevat, wordt een in onbruik geraakt ministerieel besluit betreffende de samenstelling van de waarborgcommissie bij VIPA opgeheven.

Zie de artikelsgewijze toelichting.

Vlaamse Raad

Hoofdstuk 32. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2018 betreffende de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Op 29 juni 2018 bekrachtigde de Vlaamse Regering het decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en op 21 december 2018 keurde de Vlaamse Regering het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin definitief goed, waarmee de Vlaamse Regering de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (hierna: "Vlaamse Raad WVG") oprichtte. Dit is een advies- en akkoordenorgaan waarin de Vlaamse Regering, de sociale partners, de partners uit het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en enkele onafhankelijke deskundigen vertegenwoordigd zijn.

De benoeming van de leden van de kamers van de Vlaamse Raad WVG gebeurt bij ministerieel besluit.

De Vlaamse Raad WVG is opgedeeld in drie sectorale kamers en één intersectorale kamer: een sectorale kamer Beleid Vlaamse Sociale Bescherming en Personen met een Handicap die akkoorden sluit en adviezen, reflecties en beleidsvoorstellen levert betreffende het beleid inzake Vlaamse Sociale Bescherming en het beleid inzake personen met een handicap, de sectorale kamer Gezin en Jongerenwelzijn die akkoorden sluit en adviezen, reflecties en beleidsvoorstellen levert betreffende het beleid inzake gezin en jongerenwelzijn en de sectorale kamer Gezondheid die akkoorden sluit en adviezen, reflecties en beleidsvoorstellen levert betreffende het beleid inzake gezondheid. De intersectorale kamer sluit de akkoorden en levert de adviezen, reflecties en beleidsvoorstellen die betrekking hebben op het beleid van twee of drie sectorale kamers en het beleid inzake welzijn en beslecht bevoegdheidsconflicten tussen de sectorale kamers.

Met de voorgenomen wijziging wenst de Vlaamse Regering de nodige flexibiliteit te verkrijgen om in iedere kamer de samenstelling van haar vertegenwoordiging aan te passen, in functie van het onderwerp van het akkoord dat zij wil sluiten.

Vlaamse Sociale Bescherming

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2016 houdende de voorwaarden van de vaststelling, de uitbetaling en de terugvordering van de subsidies van de zorgkassen in het kader van de Vlaamse sociale bescherming

Per pijler van de Vlaamse Sociale Bescherming is er een forfaitaire enveloppe voor de subsidie voor werkingskosten aan de erkende zorgkassen. De voorschotten op deze verschillende subsidies voor werkingskosten worden momenteel over de zorgkassen verhoudingsgewijs verdeeld op basis van het aantal dossiers bij de zorgkassen op 31 december van het voorgaande jaar.

Voorliggend ontwerp van besluit voorziet in het bepalen van de voorschotten op basis van de toestand bij de zorgkassen op jaar -2 in plaats van op het voorgaande jaar.

Voor de definitieve afrekening van de subsidies verandert er niets, daar blijft men kijken naar de toestand op jaar -1. Door voor de voorschotten een jaar op te schuiven krijgt het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming de benodigde tijd om de subsidies op basis van correcte informatie over de zorgkassen te verdelen. De zorgkassen zullen tijdig zicht krijgen op welke bedragen aan voorschotten zij voor hun werking zullen ontvangen. Nu is de periode tussen 31 december van het voorgaande jaar en de datum van uitbetaling van de eerste voorschotten aan de zorgkassen voor

de eerste twee kwartalen te kort met risico op administratieve fouten die nadien moeten rechtgezet worden.

Hoofdstuk 29. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming

Voorliggend ontwerp besluit brengt voornamelijk wetgevingstechnische en taalkundige aanpassingen aan, alsook het schrappen of aanpassen van in onbruik geraakte regelgeving en rechtzettingen van materiële vergissingen.

Voor de specifieke gevallen die niet uitsluitend onder bovenstaande noemers horen, kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 31. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging (hierna: "Overnamebesluit")

Voorliggend ontwerp van besluit voorziet in de opheffing van een aantal artikelen in het Overnamebesluit, aangezien de inhoud van de op te heffen artikelen inmiddels is overgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming.

Woonzorg

Hoofdstuk 34. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers

Deze wijzigingen zijn voornamelijk wetgevingstechnisch en taalkundig van aard. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Daarnaast zijn er een aantal wijzigingen die ook een inhoudelijke wijziging inhouden. Zo wordt de looptijd van het meerjarenplan van het lokaal dienstencentrum in overeenstemming gebracht met de looptijd van het meerjarenplan van het lokaal bestuur, waarvan het lokaal sociaal beleid deel uitmaakt, en worden de kwalificatievereisten van de personeelsleden van een dienst maatschappelijk werk van het ziekenfonds, die belast zijn met de begeleidingsopdracht, uitgebreid.

Hoofdstuk 36. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2020 tot vastlegging van de procedure voor het verlenen van voorafgaande vergunningen en planningsvergunningen voor lokale dienstencentra, centra voor dagopvang van een dienst voor gezinszorg, centra voor dagverzorging, centra voor kortverblijf, centra voor herstelverblijf of woonzorgcentra, en tot bepaling van de elementen van de globale zorgstrategische visie voor deze voorafgaande vergunningen

Het voormelde besluit stelt in artikel 3, eerste lid, 9°, dat een aanvraag voor een voorafgaande vergunning als ontvankelijkheidsvereiste moet vergezeld zijn van het administratief basisdossier als vermeld in artikel 7, §1, eerste lid, 1°, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 als het om een aanvraag gaat voor een eerste erkenning.

Conform het artikel 7, §1, tweede lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 moet het administratieve basisdossier echter pas ten vroegste worden bezorgd tegen een datum die de Vlaamse Regering bepaalt. Momenteel heeft de Vlaamse Regering nog geen uitvoering gegeven aan het artikel 7, §1, tweede lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, waardoor er nog geen administratief basisdossier moet worden bezorgd. (Een regelgevend traject is lopende om de

verplichting tot het bezorgen van een administratief basisdossier volledig op te heffen, gezien de geringe meerwaarde van dit dossier en de administratieve belasting die dit bezorgt ten aanzien van de woonzorgvoorzieningen.)

Om deze reden wordt de verplichting om bij de aanvraag van een voorafgaande vergunning voor een eerste erkenning een administratief basisdossier aan de administratie te bezorgen als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor de aanvraag van de voorafgaande vergunning uit het voormelde besluit van 18 december 2020 opgeheven.

Hoofdstuk 41. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2024 over de procedures voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers

Dit betreft een louter wetgevingstechnische wijziging van het besluit. Zie de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 42. Wijziging van het ministerieel besluit van 26 juli 2001 tot vaststelling van het bijdragesysteem voor de gebruiker van gezinszorg

Het voorliggend ontwerp van besluit heeft tot doel om in het vermelde ministerieel besluit in te schrijven dat het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden geen onderdeel uitmaakt van het inkomen van de gebruiker bij het berekenen van de gebruikersbijdrage door de dienst voor gezinszorg. Bij de berekening van de gebruikersbijdrage door de diensten voor gezinszorg wordt er in de praktijk al geen rekening gehouden met het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden, gezien in het verleden geen rekening gehouden mocht worden met de inkomsten uit de Vlaamse Zorgverzekering. Door dit te verankeren in het ministerieel besluit van 26 juli 2001 wordt er rechtszekerheid gecreëerd over deze werkwijze.

Slotbepalingen

Hoofdstuk 43. Slotbepalingen

Zie de artikelsgewijze toelichting.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1 wijzigt het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Artikel 1

Artikel 2ter van het vermelde besluit geeft aan wanneer een ongeoorloofde verwantschapsband onweerlegbaar vermoed wordt en hoe VIPA dit zal controleren.

Met de loskoppeling van eigendom van de grond en van de infrastructuur, moet er vermeden worden dat er subsidies worden toegekend aan rechtspersonen, die weliswaar voldoen aan de wettelijke voorwaarden om zorg- en dienstverlening te organiseren, doch waarbij de vergoeding die deze rechtspersonen betalen aan derden voor het gebruik van de infrastructuur en/of in dit verband geleverde prestaties onredelijk hoog zijn in verhouding tot de waarde van de door deze derden geleverde prestaties. In het bijzonder wordt gedacht aan het afleiden van subsidiegelden van exploitatievennootschappen naar 'verwante' of 'verbonden' patrimoniumvennootschappen.

De wijziging aan dit artikel betreft geen inhoudelijke wijziging, maar vereenvoudigt louter de formulering met betrekking tot wanneer een 'ongeoorloofde verwantschapsband' vermoed wordt. Dit is het geval als de eigenaar van de grond of de houder van de zakelijke rechten op de grond en de aanvrager elkaars beleid kunnen beïnvloeden. Dit wordt verondersteld zich voor te doen als bijvoorbeeld in beide raden van bestuur of algemene vergaderingen de meerderheid van de

bestuurders terugkeert of de aandeelhouders van de vennootschap ook de meerderheid van de bestuurders aanleveren in de vzw. Dit wordt ook verondersteld zich voor te doen als bijvoorbeeld beide raden van bestuur onder invloed staan van eenzelfde derde partij. Als wederzijds beïnvloedend worden ook bloed- en aanverwanten tot de tweede graad beschouwd. Bv. 2 van de 3 bestuurders in de ene raad van bestuur zijn broers en 2 van de 3 bestuurders in de andere raad van bestuur zijn hun zussen of echtgenotes.

Artikel 2

Dit betreft een wetgevingstechnische aanpassing, met het oog op het verbeteren van de leesbaarheid van artikel 19, §1.

Artikel 3

Het artikel voegt een 4de lid toe aan artikel 36bis om duidelijk aan te geven dat er geen nieuwe investeringswaarborgen meer kunnen worden verkregen vanaf 1 januari 2027. De regelgeving moet echter nog wél blijven bestaan om een rechtsbasis te behouden voor de nog lopende waarborgdossiers.

Hoofdstuk 2 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2000 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 houdende erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk

Artikel 4

De toevoeging aan artikel 3ter, §4, van het vermelde besluit, over het erkennen van het belang van het gebruik van de Nederlandse taal bij de uitvoering van de opdrachten door de erkende en gesubsidieerde organisaties, geeft uitvoering aan de VCO. In artikel 76/2, eerste lid, 9°, VCO is bepaald dat het subsidiekader ondermeer de rechten en plichten bevat van de subsidieontvanger, waaronder ook het engagement van de subsidieontvanger om het belang van het gebruik van het Nederlands te erkennen bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten.

Artikel 5

De eerste wijziging aan artikel 6 betreft de wijze van indiening van een erkenningsaanvraag. Deze moet niet langer via een aangetekende brief met ontvangstbewijs ingediend worden, maar wel digitaal.

Een andere wijziging voegt toe uit welke onderdelen de in te dienen strategische meerjarenplannen van de instituten voor maatschappelijk opbouwwerk moeten bestaan.

Artikel 6

Ook in artikel 12 wordt, in samenhang met het gewijzigde artikel 6, verwezen naar de onderdelen die het in te dienen strategisch meerjarenplan moet bevatten.

Artikel 7

Dit artikel vervangt paragraaf 1 van artikel 13. De wijziging ten opzichte van de vorige versie beperkt zich tot het bepalen van het subsidiebedrag dat, binnen de perken van de begrotingskredieten en op voorwaarde dat de bepalingen van het decreet en het besluit worden nageleefd, toegekend wordt aan elk erkend regionaal instituut en van het bedrag dat aanvullend toegekend wordt aan deze instituten voor iedere voltijds equivalent in de subsidiabele personeelsformatie. Ook artikel 15 betreffende de indexering van de subsidie-enveloppe wordt, in lijn met de wijzigingen aan 13, aangepast. De subsidiebedragen die zijn bepaald in artikel 13 zijn de subsidiebedragen die van toepassing zijn op 1 januari 2025, en worden, zoals in de huidige regeling, geïndexeerd binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 8

De toevoeging aan artikel 14 expliciteert het verbod op dubbele subsidiëring, vermeld in artikel 76, tweede lid, 4°, van de VCO, voor de ontvangers van subsidies op basis van het besluit van de

Vlaamse Regering van 17 juli 2000 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 houdende erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Artikel 9

In lijn met de wijzigingen aan artikel 13, wijzigt dit ontwerp van besluit ook artikel 15. De subsidiebedragen die zijn bepaald in artikel 13 zijn de subsidiebedragen die van toepassing zijn op 1 januari 2025, en worden, zoals in de huidige regeling, geïndexeerd binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 10

De wijziging aan artikel 16 betreft de schrapping van de bepaling inzake de wettelijke provisie voor vakantiegeld.

Artikel 11

Dit artikel verlengt de in artikel 19, §1, bepaalde termijn waarbinnen de administratie haar opmerkingen meedeelt aan de regionale instituten over het ingediende dossier voor het aanvragen van de subsidie-enveloppe tot de termijn die gangbaar is voor gelijkaardige dossiers.

Hoofdstuk 3 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 12

Deze toevoeging aan artikel 2 van het vermelde besluit bepaalt dat er geen nieuwe principiële akkoorden inzake de investeringswaarborg meer kunnen worden aangevraagd en verleend vanaf 1 januari 2027. De regelgeving moet echter nog wél blijven bestaan om een rechtsbasis te behouden voor de nog lopende principiële akkoorden.

Hoofdstuk 4 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 tot regeling van de investeringswaarborg voor woonzorgcentra, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds, en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 13

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 12 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijziging.

Hoofdstuk 5 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 betreffende de armoedebestrijding

Artikel 14

De wijzigingen aan artikel 24 van het vermelde besluit hebben tot doel om de administratieve last te verminderen voor verenigingen waar armen het woord nemen bij hun erkenningsaanvraag. Enerzijds door de wijze van indiening van een ontvankelijke erkenningsaanvraag aan te passen van een indiening met een aangetekende brief naar een digitale indiening. Anderzijds dienen de verenigingen niet meer de statuten van de vereniging mee te sturen met het aanvraagdossier gezien de administratie dit zelf kan consulteren bij het Belgisch Staatsblad.

Artikel 15

Deze wijziging is een louter tekstuele aanpassing om de formulering in overeenstemming te brengen met de formulering van andere subsidiebedragen in het vermelde besluit.

Artikel 16

Deze wijziging betreft de wijze van indiening van een ontvankelijke erkenningsaanvraag als opleidingsorganisatie. Om de administratieve last te verminderen, moet de indiening niet langer via een aangetekende zending gebeuren, maar op digitale wijze.

Artikel 17

Er wordt een indexering van de subsidie voorzien die de Vlaamse Gemeenschapscommissie recurrent ontvangt voor haar lokaal kinderarmoedebestrijdingsbeleid. De subsidies aan de andere organisaties opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 betreffende de armoedebestrijding worden momenteel al geïndexeerd.

Deze indexering is al voorzien in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap maar kan slechts gebeuren na opname van een regelgevende basis daarvoor in dit besluit.

Artikel 18

Deze wijziging betreft de wijze van indiening van een ontvankelijke erkenningsaanvraag als vormingsorganisatie over armoede. Om de administratieve last te verminderen, moet de indiening niet langer via een aangetekende zending gebeuren, maar op digitale wijze.

Hoofdstuk 6 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Opgroeien regie erkende voorzieningen en vergunde diensten

Artikel 19

De exhaustieve opsomming van algemene bouwtechnische en bouwfysische normen wordt met dit wijzigingsartikel opgeheven en vervangen door een algemene verwijzing, maar inhoudelijk-juridisch is er geen aanpassing.

De normen die exhaustief zijn opgesomd in het bestaande artikel 2, eerste lid, van het vermelde besluit zouden ook gelden voor de 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de voorzieningen in de jeugdhulp, de centra voor ontwikkelingsstoornissen en de vergunde diensten voor pleegzorg', als deze regelgeving niet expliciet zou vermeld worden in dit artikel. De infrastructuur moet nog steeds voldoen aan algemene bouwtechnische en bouwfysische normen die zijn opgenomen in diverse andere regelgeving zoals bijvoorbeeld regelgeving omtrent brandveiligheid, milieuvergunningen, ruimtelijke ordening, ... om in aanmerking te kunnen komen voor een investeringssubsidie.

Hoofdstuk 7 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen

Artikel 20

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van het tweede lid van artikel 3 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de verzorgingsvoorzieningen').

Hoofdstuk 8 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de preventie en de ambulante gezondheidszorg

Artikel 21

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van artikel 2 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de preventieve en ambulante gezondheidszorg').

Daarnaast wordt aan artikel 2 een tweede lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat de gesubsidieerde gebouwen waarover een voorziening voor preventieve en ambulante

gezondheidszorg beschikt gemakkelijk toegankelijk en bereikbaar moeten zijn, onder meer met het openbaar vervoer. Op die manier wordt dit besluit consistent met de analoge besluiten van de andere VIPA-sectoren.

Hoofdstuk 9 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk

Artikel 22

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van artikel 2 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van het algemeen welzijnswerk').

Daarnaast wordt aan artikel 2 een tweede lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat de gesubsidieerde gebouwen waarover een voorziening in het algemeen welzijnswerk beschikt, gemakkelijk toegankelijk en bereikbaar moeten zijn, onder meer met het openbaar vervoer. Op die manier wordt dit besluit consistent met de analoge besluiten van de andere VIPA-sectoren.

Hoofdstuk 10 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de kinderopvang

Artikel 23

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijzigingen van het eerste lid van artikel 2 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de kinderopvang').

Hoofdstuk 11 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 24

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 12 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 12 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 25

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 12 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 13 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 betreffende de erkenning van beoefenaars van paramedische beroepen

Artikel 26

De invoeging van een "Hoofdstuk 1/1. Toepassingsgebied", bestaande uit artikel 1/1, zorgt ervoor dat het Departement Zorg in de toekomst enkel nog aanvragen zal behandelen op basis van een diploma uitgereikt door een onderwijsinrichting opgericht, gesubsidieerd of erkend door de Vlaamse Gemeenschap of erkend als gelijkwaardig door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 27

De wijziging zorgt ervoor dat als er geen bezwaar komt tegen het voornemen tot intrekking van de erkenning, het voornemen tot intrekking van rechtswege geacht wordt een definitieve beslissing te

zijn. Hierdoor moet de secretaris-generaal niet alsnog een definitieve beslissing nemen tot intrekking van de erkenning. Dit zorgt voor een aanzienlijke verlaging van de administratieve last door het niet meer moeten opmaken van individuele definitieve intrekkingbesluiten.

Deze wijziging vervangt de zinsnede “erkenning in afwijking van artikel 14 intrekken” door de zinsnede “erkenningsbeslissing in afwijking van artikel 14 intrekken”.

Het bestaande artikel 14/1 gaat over een onterecht afgegeven erkenning omdat deze werd verleend op basis van verkeerde informatie uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank. Als gevolg daarvan is het nodig dat de erkenning wordt ingetrokken vanaf de datum waarop de erkenningsbeslissing werd verleend, waardoor deze erkenningsbeslissing inhoudsloos wordt, omdat alle gevolgen ervan vanaf de datum van verlening ongedaan worden gemaakt. Om die reden heeft de wijziging als doel om te bepalen dat het de beslissing zelf is waarbij de erkenning werd verleend die wordt ingetrokken.

Artikel 28

Deze wijziging vervangt de zinsnede “erkenning in afwijking van artikel 14 intrekken” door de zinsnede “erkenningsbeslissing in afwijking van artikel 14 intrekken”.

Het bestaande artikel 14/1 gaat over een onterecht afgegeven erkenning omdat deze werd verleend op basis van verkeerde informatie uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank. Als gevolg daarvan is het nodig dat de erkenning wordt ingetrokken vanaf de datum waarop de erkenningsbeslissing werd verleend, waardoor deze erkenningsbeslissing inhoudsloos wordt, omdat alle gevolgen ervan vanaf de datum van verlening ongedaan worden gemaakt. Om die reden heeft de wijziging als doel om te bepalen dat het de beslissing zelf is waarbij de erkenning werd verleend die wordt ingetrokken.

Hoofdstuk 14 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 betreffende de erkenning van de beoefenaars van de verpleegkunde, de erkenning van de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden voor de beoefenaars van de verpleegkunde en de registratie als zorgkundige

Artikel 29

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 30

De wijzigingen aan artikel 3, §1, laten een flexibelere samenstelling van de erkenningscommissie toe. In het eerste lid worden de aantallen van de leden van de erkenningscommissies voor de bijzondere beroepstitels en beroepsbekwaamheden aangepast. De huidige aantallen worden minimaantallen en er worden ook maximaantallen toegevoegd.

In het tweede lid wordt het maximaantal leden van de erkenningscommissie voor de erkenning als beoefenaar van de verpleegkunde opgetrokken van zes naar tien.

In het derde lid wordt de samenstelling van de erkenningscommissie zorgkundige aangepast. De huidige samenstelling bestaat uit minimaal twee en maximaal drie leden met een definitieve registratie als zorgkundige en minimaal twee en maximaal drie leden die beschikken over een van de diploma's, titels of brevetten, vermeld in artikel 45 van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015. Het wijzigingsartikel voegt deze bepalingen samen en verhoogt het maximaantal tot 10 leden.

Artikel 31

De wijziging maakt de automatische aflevering van de erkenning als beoefenaar van de verpleegkunde, de erkenning in de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden en de erkenning als verpleegkundig specialist op basis van de geregistreerde diploma's uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank (LED), mogelijk. In dat geval hoeft de houder van dat diploma zelf geen individuele aanvraag meer in te dienen. Dit is enkel mogelijk wanneer de diploma's voldoen aan de

wettelijk vastgelegde kwalificatievereisten voor het specifiek beroep en indien er geen andere wettelijke voorwaarden zijn voor de aflevering van de erkenning.

Artikel 32

Deze wijziging maakt de automatische aflevering van de registratie als zorgkundige op basis van de geregistreerde diploma's uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank (LED), mogelijk. In dat geval hoeft de houder van dat diploma zelf geen individuele aanvraag meer in te dienen. Dit is enkel mogelijk wanneer de diploma's voldoen aan de wettelijk vastgelegde kwalificatievereisten voor het beroep en indien er geen andere wettelijke voorwaarden zijn voor het afleveren van de registratie.

Artikel 33

De invoeging van dit nieuwe artikel maakt de intrekking van de erkenning als beoefenaar van de verpleegkunde, de erkenning in de bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden en de erkenning als verpleegkundig specialist op basis van de geregistreerde diploma's uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank (LED) mogelijk. Dit is enkel het geval wanneer gegevens uit de LED foutief werden doorgestuurd en er dus geen basis voor erkenning is. De beslissing tot intrekking wordt aan de persoon in kwestie bezorgd.

Artikel 34

Door de invoeging van dit nieuwe artikel wordt de intrekking van de registratie als zorgkundige op basis van de geregistreerde diploma's uit de leer- en ervaringsbewijzendatabank (LED) mogelijk gemaakt. Dit is enkel het geval wanneer gegevens uit de LED foutief werden doorgestuurd en er dus geen basis voor registratie als zorgkundige is. De beslissing tot intrekking wordt aan de persoon in kwestie bezorgd.

Hoofdstuk 15 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 15 januari 2016 houdende de erkenning van kinesitherapeuten en van de bijzondere beroepsbekwaamheden voor kinesitherapeuten

Artikel 35

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 16 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016 betreffende de erkenning van de bijzondere beroepstitel van ziekenhuisapotheker

Artikel 36

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 37

De wijziging heeft tot gevolg dat de bevoegde erkenningscommissie in de toekomst niet meer zal bestaan uit werkende leden en plaatsvervangers, maar enkel uit werkende leden. Door de plaatsvervangers te schrappen, brengen we de samenstelling van deze erkenningscommissie in lijn met de samenstelling van de andere erkenningscommissies, waar ook niet gewerkt wordt met plaatsvervangers.

Artikel 38

De wijzigingen verduidelijken de regels rond onderbreking van de stages en verlagen de bijhorende administratieve lasten voor de kandidaten en de administratie.

Door een duidelijke minimumvereiste op te leggen, beperken we de gevallen waarbij kandidaten voor elke kortstondige afwezigheid een wijziging van stageplan insturen die vervolgens verwerkt moet worden door de administratie. Ook de erkenningscommissies kunnen zo efficiënter werken omdat ze zich minder vaak zullen moeten buigen over minieme aanpassingen aan het stageplan.

Er werd reeds voorzien dat de kandidaat recht heeft op een onderbreking van in totaal maximaal vijftien weken, wegens zwangerschapsverlof, palliatief verlof en om medische redenen, zonder verlenging van de stage. We voegen hier geboorteverlof aan toe om een gelijke behandeling van vaders en meeouders te formaliseren. Er wordt ook gespecificeerd dat de kandidaat elke onafgebroken onderbreking van minimum zeven dagen omwille van voornoemde redenen moet meedelen via een wijziging van het stageplan. Voorheen werd er geen minimumvereiste vermeld. In de praktijk zal deze minimumvereiste vooral relevant zijn bij onderbrekingen omwille van medische redenen. Door een minimumperiode van zeven dagen te vermelden, welke sowieso een weekend omvat, verduidelijken we dat korte ziekteperiodes (of andere onderbrekingen) van bijvoorbeeld 1 of 2 dagen niet verplicht moeten worden ingediend. Een handvol onderbrekingen van 1 of 2 dagen brengen immers niet noodzakelijk met zich mee dat de kandidaat onvoldoende werd blootgesteld aan bepaalde aspecten van de praktische opleiding. Als de kandidaat omwille van bovenstaande redenen langer onderbreekt, dan wordt de stage verlengd naar rato van het deel van de onderbreking dat de vijftien weken overschrijdt.

Indien er onderbroken wordt voor een andere reden, dan moet elke onderbreking vermeld worden op het stageplan. Elke onderbreking moet ook ingehaald worden.

Hoofdstuk 17 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2016 houdende de voorwaarden van de vaststelling, de uitbetaling en de terugvordering van de subsidies van de zorgkassen in het kader van de Vlaamse sociale bescherming

Artikel 39

Per pijler van de Vlaamse Sociale Bescherming is er een forfaitaire enveloppe voor de subsidie voor werkingskosten aan de erkende zorgkassen. De voorschotten op deze verschillende subsidies voor werkingskosten worden momenteel over de zorgkassen verhoudingsgewijze verdeeld op basis van het aantal dossiers bij de zorgkassen op 31 december van het voorgaande jaar.

In het gewijzigd artikel worden de voorschotten op basis van de toestand bij de zorgkassen op jaar -2 bepaald in plaats van op het voorgaande jaar. Voor de definitieve afrekening van de subsidies verandert er niets, daar blijft men kijken naar de toestand op jaar -1. Door voor de voorschotten een jaar op te schuiven krijgt het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming de benodigde tijd om de subsidies op basis van correcte informatie over de zorgkassen te verdelen. De zorgkassen zullen tijdig zicht krijgen op welke bedragen aan voorschotten zij voor hun werking zullen ontvangen. Nu is de periode tussen 31 december van het voorgaande jaar en de datum van uitbetaling van de eerste voorschotten aan de zorgkassen voor de eerste twee kwartalen te kort met risico op administratieve fouten die nadien moeten rechtgezet worden.

Artikel 40

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 39.

Artikel 41

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 39.

Artikel 42

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 39.

Hoofdstuk 18 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 betreffende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen

Artikel 43

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 44

Deze wijziging specificeert, voor het voorzitterscollege, dat bij afwezigheid van de voorzitter en van de ondervoorzitter het oudste lid in leeftijd de vergadering voorziet. Deze werkwijze was in artikel 3, §3, tweede lid, van het besluit reeds voorzien voor de erkenningscommissies die door het besluit geregeld worden.

Artikel 45

Het procedurebesluit voorziet dat kandidaten verkorting kunnen aanvragen. Tot op heden gelden hier geen beperkingen. Met de toevoeging aan artikel 8, §1, wordt er gespecificeerd dat een voorstel tot verkorting 12 maanden geldig is. Als de kandidaat binnen deze termijn geen stageplan indient, dan kan het dossier administratief worden afgesloten. Als de kandidaat in dit geval alsnog zijn opleiding wil starten, dan staat het de kandidaat steeds vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Artikel 46

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 38, die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 47

De wijziging zorgt ervoor het aanhangig maken van een meningsverschil gepaard moet gaan met een schriftelijke schets van het geschil en dat er ruimte wordt gelaten om een oplossing voor te stellen. Als het geschil al wordt uitgelegd in de brief, kunnen de tegenpartij, de erkenningscommissie en de secretaris zich beter voorbereiden op de hoorzitting. Met de vraag naar een voorstel tot oplossing kan er reeds nagegaan worden wat de kandidaat of de stagemeeester wenst te bereiken, waarom hij/zij vindt dat de erkenningscommissie erbij betrokken moet worden en wat voor hem/haar een eventuele oplossing kan zijn. Daarnaast verbindt de administratie zich ertoe om de brief van de kandidaat of de stagemeeester te bezorgen aan de betrokken partij. Als de administratie de brief waarin het geschil aanhangig wordt gemaakt aan de tegenpartij bezorgt, kan verzekerd worden dat de brief bij de tegenpartij terecht komt.

Op deze manier wordt de procedure beschreven in artikel 12 meer gelijkgetrokken met de procedure uit artikel 13 die wordt ingeroepen wanneer een stagemeeester van mening is dat een kandidaat niet geschikt is voor het uitoefenen van een discipline.

Hoofdstuk 19 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2017 betreffende de erkenning van de beoefenaars van de tandheelkunde, houders van een bijzondere beroepstitel

Artikel 48

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 49

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 38 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 50

De wijziging zorgt ervoor dat als een kandidaat twaalf maanden na de beëindiging van de stage geen erkenningsaanvraag heeft ingediend, de kandidaat kan worden uitgenodigd voor de vergadering van de erkenningscommissie. Er wordt voorzien dat na advies van de erkenningscommissie het dossier administratief kan worden afgesloten.

Deze bepalingen stonden reeds vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 betreffende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen. Deze wijziging zorgt voor een gelijke behandeling tussen arts-specialisten en huisartsen in opleiding en de algemeen tandartsen en tandarts-specialisten in opleiding.

Hoofdstuk 20 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2017 betreffende de erkenning van de beroepstitel van vroedvrouw

Artikel 51

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 21 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen

Artikel 52

In artikel 12 van het decreet van 24 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden is verduidelijkt dat de termijn van het genotsrecht moet beginnen lopen vanaf ingebruikname van het project. Door in artikel 3 naar dit artikel 12 van het decreet te verwijzen, wordt dit besluit consistent gemaakt met de andere VIPA-procedurebesluiten.

Artikel 53

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 1 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 22 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 54

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 1 die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 55

In het bestaande artikel 22 wordt duidelijk aangegeven dat het infrastructuurforfait in het jaar van ingebruikname (jaar 1) en het daaropvolgende jaar (jaar 2) wordt vastgesteld op basis van een verondersteld gebruik van de infrastructuur. Impliciet betekende dit al dat het vanaf jaar 3 wordt vastgesteld op basis van het effectieve gebruik van de infrastructuur. Dit wordt, door deze wijzigingsbepaling, nu expliciet bepaald in het artikel.

Hoofdstuk 23 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan

Artikel 56

Wanneer de Geschillencommissie een verzoekschrift ontvankelijk acht worden, in uitvoering van artikel 12 van het vermelde besluit, zowel de verzoeker als de uitbetalingsactor hiervan binnen de twee weken na ontvangst van het verzoekschrift op de hoogte gebracht. De huidige regelgeving voorziet dat dit voor een verzoeker via een aangetekende zending dient te gebeuren en voor een uitbetalingsactor via een elektronische zending met ontvangstmelding.

Uit de praktijk blijkt dat de verzoeker zijn verzoek in de meeste gevallen via e-mail richt tot de Geschillencommissie. Het is dan ook logischer naar de verzoeker toe dat de verdere communicatie over de verdere behandeling van zijn verzoek via elektronische weg kan verlopen. Deze werkwijze betekent zowel voor de verzoeker als het secretariaat van de Geschillencommissie een snellere en efficiëntere werking.

Deze wijzigingsbepaling laat toe dat ook de verzoeker in kennis kan worden gesteld via een elektronische zending met ontvangstmelding. Indien de verzoeker evenwel niet in de mogelijkheid is om een elektronische zending te ontvangen, zal de kennisgeving nog steeds via een aangetekende zending gebeuren.

Daarnaast bepaalt artikel 12 van voormeld besluit dat al in de fase van het onderzoek van de ontvankelijkheid een zittingsdatum moet worden vastgelegd. Deze datum dient namelijk op het moment van voormelde kennisgeving te worden meegedeeld aan de verzoeker en de uitbetalingsactor. De praktijk wijst echter uit dat op dat moment nog geen correcte inschatting kan gebeuren van de complexiteit van het verzoek en de verwachte behandeltermijn.

De verplichting om binnen twee weken een zittingsdatum mee te delen wordt geschrapt. Deze wijziging biedt meer flexibiliteit in het voordeel van de verzoeker en beoogt ook een efficiënt verloop van de procedure bij de Geschillencommissie. Het voorkomt dat een burger onnodig wacht op de behandeling van zijn verzoek op de vastgelegde datum terwijl de zaak eerder behandeld kon worden. Een flexibele zittingsplanning laat eveneens toe ten dienste van de burger urgente zaken prioriteit te geven. Ten slotte laat het ook toe om de zittingsplanning flexibel te herzien wanneer er ruimte vrijkomt op de zitting.

Artikel 111 van het Groeipakketdecreet van 2018 blijft onverkort van toepassing zodat partijen tijdig op de hoogte zijn van de effectieve zittingsdatum. Artikel 111 bepaalt dat de secretaris de partijen minimaal tien werkdagen voor de hoorzitting oproept.

Hoofdstuk 24 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Artikel 57

Artikel 4, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 bepaalt dat, indien er twee begunstigden zijn, beide begunstigden het verzoek m.b.t. de aanwijzing van de uitbetalingsactor en de keuze van een bankrekening moeten dagtekenen en ondertekenen. Indien de uitbetalingsactor geen door beiden ondertekende keuze tot aansluiting of bankrekening ontvangt, moet de uitbetalingsactor oordelen dat er geen overeenstemming (meer) is tussen beide begunstigden en mag hij enkel de door de jongste ondertekende keuze van aansluiting of bankrekening uitvoeren. Het komt echter vaak voor, zowel bij samenwonende als niet-samenwonende begunstigden, dat slechts één van hen zijn keuze kenbaar maakt. Het is echter mogelijk dat de jongste begunstigde net diegene is die geen keuze opgeeft of niet reageert. Op basis van artikel 65, §5, van het Groeipakketdecreet van 2018 (default-optie) zal de publieke uitbetalingsactor bevoegd worden en de betalingen van het Groeipakket zullen, in de huidige stand van regelgeving, via circulaire cheque aan de jongste gebeuren, en dit wegens gebrek aan een keuze door de jongste begunstigde (de keuze van de oudste wordt in dergelijk geval niet in aanmerking genomen). Bij samenwonende begunstigden wordt het vaak als omslachtig ervaren dat beide begunstigden hun akkoord uitdrukkelijk kenbaar moeten maken.

De wijzigingsbepaling bepaalt uitdrukkelijk in de regelgeving dat de dagtekening en ondertekening door één begunstigde voldoende is om een uitbetalingsactor aan te wijzen of een bankrekening te kiezen.

Vanuit de principes van impliciete toestemming en stilzwijgende aanvaarding, maar ook vanuit het principe van het gezamenlijk uitoefenen van het ouderlijk gezag en het bestuur van het gemeenschappelijk vermogen van gehuwden, kan een uitbetalingsactor worden aangewezen of een bankrekening worden gekozen op basis van een uitdrukkelijk verzoek uit hoofde van één van de begunstigden. Indien de andere begunstigde uitdrukkelijk aangeeft niet akkoord te zijn met ingediend verzoek, zal de default-optie van artikel 65, §5, van het Groeipakketdecreet van 2018 worden toegepast.

Indien er zich een conflictsituatie voordoet kan de uitbetalingsactor ook nog altijd op basis van de bepalingen in het Groeipakketdecreet van 2018 het uitdrukkelijk akkoord van beide begunstigden vragen.

Hoofdstuk 25 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag

Artikel 58

In principe is de sociale toeslag die in het kader van de automatische procedure wordt toegekend definitief verworven voor een toekenningsjaar. Toch is het mogelijk dat tijdens het toekenningsjaar een aantal gebeurtenissen leiden tot een nieuwe evaluatie van het gezinsinkomen. Punt 4° van artikel 9 van het vermelde besluit benoemt de herziening van het aanslagbiljet dat gebruikt is als referentie voor het lopende toekenningsjaar als dergelijke gebeurtenis.

De wijzigingsbepaling voegt de herziening van het kadastraal inkomen expliciet toe. Aangezien niet elk kadastraal inkomen binnen het Groeipakket wordt afgeleid uit het aanslagbiljet maar ook uit de gegevens van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van FOD Financiën, is deze invoeging nodig om juridisch sluitend te zijn.

Artikel 59

Een nieuw artikel 9/1 wordt ingevoegd in het vermelde besluit en bepaalt onder welke voorwaarden kan afgeweken worden van het in aanmerking te nemen kalenderjaar uit het artikel 7, §1. Het is immers voor de opgesomde personen (slachtoffers van mensenhandel en personen met een buitenlandse nationaliteit die toegelaten is tot een verblijf van bepaalde duur in België conform artikel 49, § 1, of artikel 49/2, § 1, van de Verblijfswet) die recent (in de loop van of na het in aanmerking te nemen jaar) in België zijn toegekomen, zeer moeilijk of onmogelijk om hun inkomsten te bewijzen aan de hand van een aanslagbiljet (Belgisch of anders). Men kan dan rekening houden met meer recente inkomsten.

Voorliggend artikel wordt ingevoegd naar analogie van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

Hoofdstuk 26 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen

Artikel 60

De HBO5-opleiding Verpleegkunde zal vanaf schooljaar 2025-2026 heringericht worden als de Graduaatsopleiding Basisverpleegkunde. Graduaatsopleidingen behoren tot niveau 5 van de Vlaamse kwalificatiestructuur: tussen secundair onderwijs en een professionele bacheloropleiding. Ze zal ingericht worden in een school voor secundair onderwijs die daarvoor samenwerkt met een hogeschool. De vernieuwde opleiding leidt tot het diploma van basisverpleegkundige dat naast het diploma van verpleegkundige bestaat.

In de huidige HBO5-opleiding neemt een student modules op en deze modules worden omgezet in lestijden. In het heringerichte systeem zal gebruik gemaakt worden van het studiepuntensysteem dat ook gebruikt wordt in het hoger onderwijs. Studenten nemen daarbij per opgenomen vak een vast aantal studiepunten op. Echter zal het onderwijs wel ingericht blijven in scholen voor secundair onderwijs en zullen ze daar ook ingeschreven worden. Hierdoor zullen leerlingen die de opleiding Basisverpleegkunde volgen niet meer onder de toepassing van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 vallen.

Gelet op de specifieke context van voormelde opleiding wordt er een specifieke bepaling opgenomen in het voormelde besluit door de invoeging van een nieuw artikel 19/1. De opgenomen voorwaarden zijn naar analogie van de voorwaarden voor het hoger onderwijs (artikel 24 van het voormelde besluit) uitgewerkt.

Aangezien het studiepuntensysteem uitwerking zal hebben met ingang van het schooljaar 2025-2026 zal voorliggende bepaling in werking treden op 1 september 2025 (zie artikel 282 van het voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 61

Deze wijzigingsbepaling hangt samen met de invoeging van het nieuwe artikel 19/1 (zie wijzigingsartikel 60 van voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 62

Deze wijzigingsbepaling hangt samen met de invoeging van het nieuwe artikel 19/1 (zie wijzigingsartikel 60 van voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 63

De wijzigingen vermeld in 1° t.e.m. 4° hangen samen met de invoeging van het nieuwe artikel 19/1 (zie wijzigingsartikel 60 van voorliggend ontwerp van besluit) en artikel 32/1 (zie wijzigingsartikel 62 van voorliggend ontwerp van besluit).

De wijziging vermeld in 5° hangt samen met de invoeging van een nieuw artikel 47/1 (zie wijzigingsartikel 65 van voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 64

Artikel 8, §3, van het Groeipakketdecreet van 2018 bepaalt dat de gezinsbijslagen niet verschuldigd zijn voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België. De Vlaamse Regering kan hierop algemene vrijstellingen verlenen.

Artikel 47 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 bepaalt een aantal categorieën van kinderen waarvoor algemene vrijstellingen gelden van voormelde toekenningsvoorwaarden. Hieraan worden enkele zaken gewijzigd:

1° opheffing van punt 7° en punt 11°: zie toelichting bij wijzigingsartikel 65 van voorliggend ontwerp van besluit;

2° toevoeging van punt 12°: Een aantal van de categorieën vermeld in artikel 47 van het besluit hebben betrekking op kinderen die een opleiding volgen in het buitenland, bv. kinderen die in België al een einddiploma secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België of kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België.

Deze kinderen kunnen gedurende een bepaalde periode gezinsbijslagen ontvangen, hoewel ze lessen volgen in het buitenland.

Doordat er, ook vanuit Europa, sterk ingezet wordt op de internationalisering van het onderwijs, volgen kinderen vaker, binnen het kader van een uitwisselingsprogramma, een opleiding niet-hoger onderwijs in het buitenland tijdens hun opleiding in het secundair onderwijs.

De huidige algemene vrijstellingen in artikel 47 van het besluit van Vlaamse Regering voorzien geen garantie dat deze kinderen recht blijven geven op gezinsbijslag. Door deze onzekerheid maken ouders soms de bewuste keuze om hun kinderen niet te laten deelnemen aan een uitwisselingsprogramma.

Voorliggend artikel voegt een nieuwe algemene afwijking toe voor kinderen die via een Belgisch erkend uitwisselingsprogramma gedurende enkele maanden een opleiding volgen in het buitenland. Deze kinderen behouden steeds hun domicilie in Vlaanderen en blijven ingeschreven in de Belgische onderwijsinstelling die meewerkt aan het uitwisselingsprogramma. De opleiding in het buitenland dient geattesteerd te worden door het Belgisch erkend uitwisselingsprogramma.

Aangezien het aangewezen is om de invoering van deze nieuwe algemene vrijstelling te laten ingaan bij de start van het schooljaar, zal voorliggende bepaling in werking treden op 1 september 2025 (zie artikel 282 van het voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 65

Artikel 47 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 bepaalt een aantal categorieën van kinderen waarvoor algemene vrijstellingen gelden op de toekenningsvoorwaarde dat kinderen niet opgevoed of lessen mogen volgen buiten België.

Punt 7° en punt 11° van voormeld artikel 47 hebben betrekking op:

- de kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van een van de ouders en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;
- de kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

Voormeld artikel 47 is geformuleerd als algemene vrijstelling op de toekenningsvoorwaarden vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het Groeipakketdecreet van 2018. Voor de kinderen die buiten België geboren worden en de kinderen die buiten België geadopteerd worden betreft het echter ook een uitzondering op de woonplaatsvereiste voor de periode (maximaal 2 maanden) dat het kind in het buitenland verblijft en nog geen domicilie heeft in het Nederlandse taalgebied.

Ten einde deze algemene vrijstellingen juridisch-technisch correct te stellen wordt er voor deze twee voormelde algemene vrijstellingen een nieuw artikel 47/1 ingevoegd zodat deze geformuleerd worden als algemene vrijstelling op de toekenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1° en in artikel 8, §3 (opvoeden en lessen volgen in het buitenland), van het Groeipakketdecreet van 2018. De Vlaamse Regering heeft zowel voor artikel 8, §1, eerste lid, 1°, als voor artikel 8, §3, van het Groeipakketdecreet van 2018 de delegatie om algemene vrijstellingen te bepalen (zie artikel 8, §1, vierde lid en artikel 8, §3, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018).

Artikel 66

Voor het kind geboren in het buitenland wordt in artikel 50 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 een algemene vrijstelling startbedrag geboorte verleend voor het kind dat recht geeft op gezinsbijslagen op grond van de algemene vrijstelling in artikel 47 tot en met 49 van hetzelfde besluit en voor zover:

- de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte
- én er geen enkel ander recht op het startbedrag geboorte bestaat.

Voor het kind geboren buiten België voorziet (op basis van huidige regelgeving) artikel 47 § 1, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 een vrijstelling op de voorwaarde uit artikel 8, § 3 van het Groeipakketdecreet van 2018 (kind moet worden opgevoed in België of er lessen volgen) als het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden duurt.

Voor kinderen die (eventueel te vroeg) in het buitenland worden geboren en er kort nadien overlijden, kunnen voormelde algemene vrijstellingen niet worden toegepast.

In de praktijk betekent dit dat indien het startbedrag geboorte vooraf werd uitbetaald, dit zal moeten teruggevorderd worden indien het kind komt te overlijden vooraleer het naar het Nederlandse taalgebied is kunnen komen.

Deze wijzigingsbepaling voorziet in een nieuwe algemene vrijstelling zodat dit recht op het startbedrag geboorte behouden kan blijven in geval van overlijden in het buitenland. Voor kinderen die omwille van medische redenen niet binnen de twee maanden naar België konden komen wordt in een termijn van 12 maanden voorzien.

Hoofdstuk 27 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2018 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor sommige voorzieningen voor personen met een handicap en tot wijziging van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Artikel 67

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van artikel 2 ('infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van personen met een handicap').

Aan artikel 2 wordt bovendien een tweede lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat de gesubsidieerde gebouwen waarover een voorziening voor personen met een handicap beschikt gemakkelijk toegankelijk en bereikbaar moeten zijn, onder meer met het openbaar vervoer. Op die manier wordt dit besluit consistent met de analoge besluiten van de andere VIPA-sectoren.

Hoofdstuk 28 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de subsidiëring van projecten van preventieve infrastructurele maatregelen inzake agressie, vrijheidsbeperking of vrijheidsberoving in bepaalde voorzieningen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 68

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 1 van voorliggend ontwerp van besluit, die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Hoofdstuk 29 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming

Artikel 69

Deze wijzigingen zorgen voor een preciezere verwijzing in de betrokken definities naar de relevante procedures zoals beschreven in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming.

Artikel 70

Binnen het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden zijn er personen met een positieve beslissing die geen zorgbudget uitbetaald krijgen wegens een cumulverbod met een persoonsvolgend budget of een persoonlijk assistentiebudget (PVB of PAB) van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Deze personen moeten na afloop van hun beslissing voor het zorgbudget, meestal na 3 jaar, telkens opnieuw een indicatiestelling ondergaan met het oog op een verlenging van hun positieve beslissing. Deze indicatiestellingen hebben eigenlijk geen nut, omdat deze personen toch geen zorgbudget kunnen krijgen zolang hun PVB of PAB loopt. Toch worden deze indicatiestellingen uitgevoerd omdat anders het recht op het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden onderbroken wordt. Wordt dan na de onderbreking een (nieuwe) aanvraag voor het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden ingediend, dan moet er een carenttijd toegepast worden, waardoor de zorgbehoevende 4 maanden zorgbudget zou verliezen.

De wijzigingsbepaling zorgt ervoor dat de indicatiestelling niet uitgevoerd zolang de persoon geen zorgbudget uitbetaald krijgt en beschikt over een PVB of PAB. In deze gevallen zou de beslissing zonder uitbetaling door de zorgkas automatisch verlengd worden tot wanneer de zorgkas de melding krijgt dat het PVB of PAB beëindigd wordt. De zorgkas wordt van het einde van het budget van het VAPH op de hoogte gebracht via een digitale gegevensstroom, afkomstig van het VAPH.

De automatische verlenging van de beslissing rond het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden eindigt dus als het PVB of PAB van het VAPH wordt stopgezet. In dat geval zal de zorgkas aan de hand van een nieuwe indicatiestelling of nieuw attest over het zorgbudget beslissen. Bij een positieve beoordeling zal de zorgkas vanaf de maand na het einde van het budget van het VAPH de zorgbudgetten beginnen uitbetalen.

De wijziging in het derde lid van paragraaf 1 betreft een taalkundige rechtzetting.

Artikel 71

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 70 van voorliggend ontwerp van besluit.

Artikel 72

Deze wijziging betreft het aanpassen van de cumulatiebeperking van het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden met een inschrijving in een internaat van het medisch pedagogisch instituut van het Gemeenschapsonderwijs.

Het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden kon wegens een cumulatiebeperking niet uitbetaald worden als de zorgbehoevende tegelijk ook ingeschreven was in een internaat van het medisch pedagogisch instituut van het Gemeenschapsonderwijs. Sinds september 2023 zijn deze voorzieningen overgeheveld naar enerzijds het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en anderzijds naar het Agentschap Opgroeien. Bijgevolg is deze cumulatiebeperking sinds september 2023 zonder toepassing geworden en mag ze dus geschrapt worden.

Artikel 73

De verwijzing in artikel 185 naar artikel 182, 4°, wordt opgeheven in afstemming met de opheffing van dit punt 4° door wijzigingsartikel 72. Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 72 van voorliggend ontwerp van besluit.

Artikel 74

Deze wijziging betreft de schrapping van de verplichting voor de zorgkas om de oorspronkelijke gemachtigd indicatiesteller op de hoogte te brengen bij een negatieve beslissing na controle.

Bij de invoering van de BelRAI screener voor het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden op 1 juni 2021 werd bepaald dat bij een negatieve beslissing na controle door het controleorgaan, de zorgkas de beslissing tot stopzetting van het zorgbudget ook moest sturen naar de oorspronkelijke indicatiesteller. Deze administratieve verplichting wordt afgeschaft, gezien in de praktijk blijkt dat deze weinig meerwaarde heeft. Er wordt meer bereikt met de verplichte, periodieke intervisie voor de BelRAI-indicatiestellers.

Artikel 75

Voor de opheffing van punt 1° kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 72 van voorliggend ontwerp van besluit, met dien verstande dat de wijzigingen in artikel 238 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming betrekking hebben op het basisondersteuningsbudget. Bij het basisondersteuningsbudget was deze cumulatiebeperking ook voorheen al grotendeels zonder toepassing geworden omdat sinds 1 januari 2023 bijna alle personen tot 21 jaar met een basisondersteuningsbudget overgeheveld waren naar het Agentschap Opgroeien waar ze een ondersteuningstoeslag krijgen.

De wijziging aan punt 13° betreft een taalkundige rechtzetting.

Artikel 76

De wijzigingen hebben als gevolg dat de leeftijd vanaf wanneer een gebruiker in de thuiszorg voor manuele rolstoelen gebruik moet maken van het huursysteem, vastgelegd wordt op 85 jaar.

Eind 2021 voerde het agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming een evaluatie uit van de verhuur in de thuiszorg. Deze evaluatie was negatief. Het bepalen van de hierboven vermelde leeftijd op 65 jaar kan niet op een kosteneffectieve manier gerealiseerd worden. Deze evaluatie werd in de loop van 2024 bevestigd door UHasselt in de Uitgaventoetsing over de tegemoetkomingen voor mobiliteitshulpmiddelen binnen de Vlaamse sociale bescherming.

Artikel 77

De toevoeging van punt 6° aan het eerste lid van artikel 358/11 heeft als doel om bij erkenningsaanvragen voor een nieuw gespecialiseerd rolstoeladviesteam te kunnen nagaan of werd voldaan aan de voorwaarde opgenomen in artikel 358/7, tweede lid. Door de toevoeging van punt

6°, kan hierover geïnformeerd worden in het aanvraagformulier dat de aanvrager moet indienen bij de erkenningsaanvraag.

Artikel 78

Deze wijziging betreft een rechtzetting en aanpassing aan de bestaande praktijk, ten behoeve van de rechtszekerheid. Het huidige artikel 534/94 behandelt de cumulverboden in revalidatievoorzieningen met een erkenningsnummer dat begint met 7.71, 7.76.5 of 9.69. Deze rechtzetting bevestigt dat een tegemoetkoming voor een ambulante revalidatieverstrekking binnen een voorziening voor visuele revalidatie (9.69) wel gecumuleerd kan worden met een tegemoetkoming voor een ambulante revalidatieverstrekking op dezelfde dag in een andere revalidatievoorziening binnen het toepassingsgebied van het besluit van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, behalve in een andere voorziening voor visuele revalidatie (9.69).

Artikel 79

Ten behoeve van de rechtszekerheid wordt bepaald dat deze bedragen jaarlijks op 1 januari worden aangepast aan de evolutie van het indexcijfer.

Artikel 80

De wijziging in artikel 534/115 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming betreft een verduidelijking van de gevallen waarin een aanvraag tot tegemoetkoming voor zorg in een revalidatievoorziening onderworpen is aan de controle door de Zorgkassencommissie. Er wordt expliciet vermeld dat deze gevallen zijn vastgelegd in de revalidatieovereenkomst die de Vlaamse overheid met de revalidatievoorziening heeft afgesloten.

Artikel 81

Deze toevoeging betreft een verduidelijking van het bestaande toepassingsgebied met het oog op de rechtszekerheid.

Artikel 82

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 79 van voorliggend ontwerp van besluit, met dien verstande dat het bij dit artikel gaat over de tegemoetkomingen voor reiskosten die verband houden met geplande revalidatieverstrekingen in het buitenland.

Artikel 83

Dit betreft een rechtzetting van een materiële vergissing.

Artikel 84

Hier kan verwezen worden naar de wijziging van artikel 261 van het besluit van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming (zie wijzigingsartikel 76 van voorliggend ontwerp van besluit)

Hoofdstuk 30 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de kinderopvangtoeslag en kleutertoeslag

Artikel 85

Via het programmadecreet van 20 december 2024 bij de begroting 2025 wordt de kleutertoeslag opgeheven, vanaf 1 januari 2025 voor 3-jarigen en vanaf 1 januari 2026 voor 4-jarigen. Gelet op deze opheffing dienen ook de uitvoeringsbepalingen m.b.t. tot kleutertoeslag vanaf 1 januari 2026 te worden opgeheven.

Artikel 86

Via het programmadecreet van 20 december 2024 bij de begroting 2025 wordt de kleutertoeslag opgeheven, vanaf 1 januari 2025 voor 3-jarigen en vanaf 1 januari 2026 voor 4-jarigen. Gelet op deze

opheffing dienen ook de uitvoeringsbepalingen m.b.t. tot kleutertoeslag vanaf 1 januari 2026 te worden opgeheven.

Hoofdstuk 31 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging

Artikel 87

Dit artikel voorziet in de opheffing van een aantal artikelen in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging.

De inhoud van de op te heffen artikelen van het voormelde besluit is inmiddels overgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, waardoor het past deze artikelen op te heffen.

Hoofdstuk 32 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2018 betreffende de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 88

De artikelen met betrekking tot de samenstelling van de diverse kamers van de Vlaamse Raad WVG worden gewijzigd, zodat de Vlaamse Regering per dossier kan afwijken van de samenstelling van haar eigen afvaardiging. Deze mogelijkheid tot afwijking geeft de Vlaamse Regering de nodige flexibiliteit, zodat die samenstelling in functie van het onderwerp van het akkoord dat zij wil sluiten kan aangepast worden.

Artikel 89

Zie de eerdere artikelsgewijze toelichting hierover.

Artikel 90

Zie de eerdere artikelsgewijze toelichting hierover.

Artikel 91

Zie de eerdere artikelsgewijze toelichting hierover.

Hoofdstuk 33 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling

Artikel 92

In paragraaf 1 van artikel 12 van het vermelde besluit wordt bepaald dat in geval van een herziening van het aanslagbiljet met het herziene aanslagbiljet wordt rekening gehouden.

Dit wijzigingsartikel voorziet in een gelijkaardige bepaling voor het herziene kadastraal inkomen of de herziene niet-belastbare inkomsten.

Hoofdstuk 34 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmering, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers

Artikel 93

Dit wijzigingsartikel brengt wetgevingstechnische correcties aan in artikel 6 van het vermelde besluit.

Artikel 94

Er werd een nieuw kwaliteitsdecreet goedgekeurd door het Vlaams parlement op 3 mei 2023. Dit decreet zal het kwaliteitskader versterken waaraan de voorzieningen moeten werken. Hierdoor worden ter uitvoering van het vorige kwaliteitsdecreet geen nieuwe acties ondernomen. De overgangsbepaling zal dus langer verder duren tot het nieuwe kwaliteitsdecreet verder zal uitgewerkt worden in samenwerking met de sectoren.

Artikel 95

Dit artikel brengt wetgevingstechnische correcties aan in artikel 10 van het vermelde besluit.

Artikel 96

Bij het decreet van 3 mei 2024 tot wijziging van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming en artikel 59 van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019, wat betreft BelRAI en de verwerking van persoonsgegevens werd artikel 59 in het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 grondig gewijzigd naar aanleiding van de vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de adviespraktijk van de Raad van State.

Deze stellen dat, doordat artikel 22 van de Grondwet het aan de bevoegde wetgever voorhoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan gedaan worden aan het recht op eerbiediging van het privéleven, het aan elke burger waarborgt dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie is niet strijdig met dit wettigheidsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de "essentiële elementen" voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

De essentiële elementen voor de verwerking van persoonsgegevens werden ingeschreven in het artikel 59 van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019. De essentiële elementen die vroeger in het besluit van de Vlaamse Regering al waren bepaald, worden om deze reden door dit wijzigingsartikel opgeheven.

Artikel 97

Dit artikel brengt wetgevingstechnische correcties aan in artikel 23 van het vermelde besluit.

Artikel 98 tot en met artikel 102

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische correcties aan in de bijlage 1 (lokale dienstencentra) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 103

Door deze wijzigingsbepaling wordt het meerjarenplan van een lokaal dienstencentrum in overeenstemming gebracht met het lokaal sociaal beleid, dat deel uitmaakt van het meerjarenplan van het lokaal bestuur. Het meerjarenplan van het lokaal bestuur beslaat een periode van 6 jaar. Het meerjarenplan van een lokaal dienstencentrum dient hierop aan te sluiten naar inhoud en termijn. Dit maakt dat in een aantal scenario's (bv. in geval van een erkenning tijdens een lopende lokale bestuursperiode) de reikwijdte van dit plan korter zal zijn dan 6 jaar. Deze nieuwe bepaling (die zich minder richt op vaste termijn van x-aantal jaren) verduidelijkt dat het samenlopen van de periodes en de afstemming naar inhoud en aanpak relevant zijn.

Artikel 104 tot en met artikel 118

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 2 (diensten voor gezinszorg) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Zo worden onder andere de verwijzingen naar het besluit betreffende de zorg- en bijstandsverlening in de thuiszorg van 27 maart 2009, dat werd opgeheven op 1 januari 2021,

vervangen door een verwijzing naar de overeenstemmende bepalingen van het decreet van 18 juli 2007 betreffende de zorg- en bijstandsverlening.

Artikel 119 tot en met artikel 124

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische correcties aan in de bijlage 3 (diensten voor oppashulp) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Zo worden de verwijzingen naar de “verenigingswerkers” en de wet van 18 juli 2018 betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie worden ook opgeheven, gezien deze wet werd vernietigd door het arrest nr. 53/2020 van het Grondwettelijk Hof van 23 april.

Artikel 125 tot en met artikel 126

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 4 (diensten voor thuisverpleging) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 127 tot en met artikel 140

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 5 (diensten maatschappelijk werk van het ziekenfonds) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Daarnaast wordt de overgangsmaatregel, vermeld in artikel 35 van die bijlage 5, verlengd tot eind 2025, omdat er meer tijd nodig is om de programmacijfers te berekenen op basis van de nieuwe parameters (zie wijzigingsartikel 137 van voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 141 tot en met artikel 145

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 6 (diensten voor gastopvang) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 146 tot en met artikel 179

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 7 (centra voor dagverzorging) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 180 tot en met artikel 196

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 8 (centra voor kortverblijf) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 197 tot en met artikel 207

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 9 (centra voor herstelverblijf) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 208 tot en met artikel 226

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 10 (groepen van assistentiewoningen) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 227 tot en met artikel 259

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 11 (woonzorgcentrum) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Artikel 260 tot en met artikel 263

Deze artikelen brengen wetgevingstechnische en taalkundige correcties aan in de bijlage 12 (vereniging voor mantelzorgers en gebruikers) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019.

Hoofdstuk 35 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 13 december 2019 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor sommige woonzorgvoorzieningen, tot wijziging van diverse bepalingen in dat verband ingevolge het

Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 en tot wijziging van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot oprichting van een technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 264

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19 van voorliggend ontwerp van besluit, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van artikel 2 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de woonzorgvoorzieningen').

Daarnaast wordt aan artikel 2 een tweede lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat de gesubsidieerde gebouwen waarover een woonzorgvoorziening beschikt gemakkelijk toegankelijk en bereikbaar moeten zijn, onder meer met het openbaar vervoer. Op die manier wordt dit besluit consistent met de analoge besluiten van de andere VIPA-sectoren.

Hoofdstuk 36 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2020 tot vastlegging van de procedure voor het verlenen van voorafgaande vergunningen en planningsvergunningen voor lokale dienstencentra, centra voor dagopvang van een dienst voor gezinszorg, centra voor dagverzorging, centra voor kortverblijf, centra voor herstelverblijf of woonzorgcentra, en tot bepaling van de elementen van de globale zorgstrategische visie voor deze voorafgaande vergunningen

Artikel 265

De ontvankelijkheidsvoorwaarde, die bepaald is in het bestaande artikel 3, eerste lid, 9°, van het vermelde besluit, om een administratief basisdossier te bezorgen, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 37 wijzigt het Besluit Ondersteuningstoeslag van 2022

Artikel 266

Artikel 8 van het besluit Ondersteuningstoeslag van 2022 bepaalt een aantal schorsingsgronden voor de ondersteuningstoeslag.

Wanneer het kind dat recht geeft op een ondersteuningstoeslag zich in één van deze situaties bevindt, zal de ondersteuningstoeslag worden geschorst. Wanneer de betreffende situatie wordt beëindigd, zal de ondersteuningstoeslag opnieuw worden toegekend (voor zover de andere toekenningsvoorwaarden zijn voldaan).

De opgesomde schorsingsgronden werden overgenomen zoals toegepast voor de toekenning van het basisondersteuningsbudget (artikel 142 en artikel 238 van het BVR van 30 november 2018). Sinds de inwerkingtreding van de ondersteuningstoeslag werden er een aantal inconsistenties vastgesteld.

De inzet van crisishulp vormt in het geval van jeugdhulp (gesubsidieerd door Opgroeien) geen cumulverbod met de ondersteuningstoeslag. Dezelfde (soort) hulp bij het VAPH wordt gecategoriseerd als hulp in een MFC, waardoor dit wel impact heeft en leidt tot de schorsing van de ondersteuningstoeslag. Gezien dit voor kinderen die crisisondersteuning krijgen, waarbij MFC (VAPH) en voorzieningen (Opgroeien) gelijkaardige opdrachten opnemen in een crisisnetwerk (ondersteuning na verwijzing via CMP-18), tot een moeilijk te verantwoorden verschil leidt, wordt dit met deze wijzigingsbepaling gelijk getrokken voor deze kinderen. Dit is ook steeds de bedoeling geweest. Het inzetten van crisishulp leidt immers nooit tot het inhouden van het Groeipakket (Opgroeien) of het niet mogen aanrekenen van een bijdrage (MFC) (Cf. het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende integrale jeugdhulp, art 74, §1, 2e lid, 2°).

Hoofdstuk 38 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 over de erkenning van de beroepskwalificaties voor de gezondheidsberoepen die verworven zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, de Europese beroepskaart en de erkenning op basis van een andere opleiding dan de opleidingen, vermeld in artikel 101/2 van de wet betreffende de uitoefening

van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015, waarvoor noch de richtlijn, vermeld in artikel 103, 3°, van de voormelde wet, noch artikel 145, §1, van de voormelde wet geldt

Artikel 267

Dit artikel voegt een derde lid toe aan artikel 3 van het vermelde besluit.

Deze toevoeging zorgt ervoor dat de burger bij een ongunstig verloop van zijn aanvraag bij de ene gemeenschap zich niet langer kan wenden tot de andere gemeenschap om aldaar een aanvraag in te dienen. Dit zal een positieve impact hebben op de administratieve werklast. Bijkomend zal de burger hierdoor de correcte procedurele stappen ondernemen waarbij deze bij de juiste instantie bezwaar zal aantekenen tegen de beslissing van de gemeenschap die zijn aanvraag heeft behandeld.

Artikel 268

Deze wijziging heft het derde punt van artikel 4, §2, eerste lid, van het vermelde besluit op: 'een uittreksel uit het strafregister of, als dat ontbreekt, een gelijkwaardig document dat een bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de aanvrager heeft afgegeven, en dat bij de indiening niet ouder dan drie maanden is'.

De administratie moet dit document niet meer opvragen, aangezien het nu wordt opgevraagd door de FOD VVVL in het kader van de uitreiking van het visum. Dit wordt gekaderd in de wet van 18 mei 2024 tot wijziging van de wet van 22 april 2019 inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg en van de wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen voor wat betreft de taalbeheersing van gezondheidszorgbeoefenaars.

Artikel 269

De toevoeging aan artikel 7 van het vermelde besluit legt beperkingen op aan de stagediensten waarbij een kandidaat een aanpassingsstage kan verrichten. Aangezien de kandidaat een erkenning door de Vlaamse Gemeenschap nastreeft, voorzien we dat de aanpassingsstage uitgevoerd moet worden bij een Nederlandstalige stagedienst. Deze stagedienst kan zich zowel bevinden in het Nederlandstalige taalgebied of het tweetalig gebied Brussel hoofdstad. Hierdoor kan de erkenningscommissie de gevolgde stage grondig evalueren op basis van een duidelijke inhoud van de stage en op basis van de opvolging/evaluatie van de stagemeester, en indien van toepassing, andere zorgverleners, die de Nederlandse taal machtig zijn. De erkenningscommissie kan op die manier een goed onderbouwd advies verlenen.

Artikel 270

Deze wijziging heft het derde punt van artikel 19, §2, van het vermelde besluit op: 'een uittreksel uit het strafregister of, als dat ontbreekt, een gelijkwaardig document dat een bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de aanvrager heeft afgegeven, en dat bij de indiening niet ouder dan drie maanden is'.

Dit document wordt nu opgevraagd door de FOD VVVL in het kader van de uitreiking van het visum. Dit wordt gekaderd in de wet van 18 mei 2024 tot wijziging van de wet van 22 april 2019 inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg en van de wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen voor wat betreft de taalbeheersing van gezondheidszorgbeoefenaars. Hierdoor zijn wij niet langer administratief verplicht om dit document op te vragen. Bovendien kent deze regeling, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, een voordeel toe.

Artikel 271

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 271 van voorliggend ontwerp van besluit, die van overeenkomstige toepassing is.

Hoofdstuk 39 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2023 over de erkenning van beoefenaars van de klinische psychologie en de klinische orthopedagogiek

Artikel 272

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 26 van voorliggend ontwerp van besluit, die van overeenkomstige toepassing is voor deze wijzigingsbepaling.

Artikel 273

Er wordt verduidelijkt dat de kandidaat recht heeft op een onderbreking van in totaal maximaal vijftien weken, wegens zwangerschapsverlof, geboorteverlof, palliatief verlof en om medische redenen, zonder verlenging van de stage. De kandidaat vermeldt elke onafgebroken onderbreking omwille van voornoemde redenen van minimum zeven dagen op het stageplan. In de praktijk zal deze minimumvereiste vooral relevant zijn bij onderbrekingen omwille van medische redenen. Door een minimumperiode van zeven dagen te vermelden, welke sowieso een weekend omvat, verduidelijken we dat korte ziekteperiodes (of andere onderbrekingen) van bijvoorbeeld 1 of 2 dagen niet verplicht moeten worden ingediend. Een handvol onderbrekingen van 1 of 2 dagen brengen immers niet noodzakelijk met zich mee dat de kandidaat onvoldoende werd blootgesteld aan bepaalde aspecten van de praktische opleiding. Als de kandidaat omwille van bovenstaande redenen langer onderbreekt, dan wordt de stage verlengd naar rato van het deel van de onderbreking dat de vijftien weken overschrijdt.

Indien er onderbroken wordt voor een andere reden, dan moet elke onderbreking vermeld worden op het stageplan. Elke onderbreking moet ook ingehaald worden.

Hoofdstuk 40 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2023 over investeringssubsidies voor de revalidatieovereenkomsten

Artikel 274

Zie de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsartikel 19 van voorliggend ontwerp van besluit, die van overeenkomstige toepassing is voor de wijziging van artikel 4 (maar dan inzake 'infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de revalidatieovereenkomsten').

Hoofdstuk 41 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2024 over de procedures voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers

Artikel 275

Dit is een technische wijziging van het vermelde besluit. Artikel 44, §5, bepaalt dat een voorziening tijdens de periode van het verhoogd toezicht geen ontvankelijke aanvraag kan indienen om bijkomende capaciteit in gebruik te nemen. De aanvang van de periode waarin deze bepaling geldt, was verkeerdelijk opgenomen als de start van een aanmaning terwijl het de start van het verhoogd toezicht moest zijn.

Hoofdstuk 42 wijzigt het ministerieel besluit van 26 juli 2001 tot vaststelling van het bijdragesysteem voor de gebruiker van gezinszorg

Artikel 276

De Vlaamse zorgverzekering, een bijkomende verzekering voor niet-medische hulp- en dienstverlening, werd op 1 oktober 2001 ingevoerd door de Vlaamse overheid. In de toen geldende regelgeving (besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2001 houdende de erkenning, de registratie en de machtiging en houdende de aansluiting, de aanvraag en de tenlasteneming in het kader van de zorgverzekering, artikel 3, §2) was bepaald dat als een voorziening of een professionele zorgverlener de kostprijs, die hij aanrekent aan een gebruiker voor een bepaalde zorgverstrekking, verhoogt omdat die gebruiker recht heeft op de Vlaamse zorgverzekering, de minister de erkenning van die voorziening of professionele zorgverlener kan intrekken. Daarom hielden de diensten voor gezinszorg bij het bepalen van de gebruikersbijdrage nooit rekening met de inkomsten van de gebruiker uit de Vlaamse zorgverzekering.

Bij de inkanteling van de Vlaamse zorgverzekering in de Vlaamse Sociale Bescherming, en de omvorming ervan tot het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden, zijn de diensten voor

gezinszorg die werkwijze verder blijven zetten. Bij de bepaling van de gebruikersbijdrage voor gezinszorg werd er dus ook geen rekening gehouden met het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden. De regelgeving over de Vlaamse Sociale Bescherming bevat echter geen bepaling over het intrekken van de erkenning van een voorziening wanneer die de kostprijs van de zorg zou verhogen voor een gebruiker die recht heeft op het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden. Om de nodige rechtszekerheid te creëren, verankert dit artikel de werkwijze die de diensten voor gezinszorg zijn blijven toepassen, nu in de regelgeving die de berekening van de gebruikersbijdrage voor gezinszorg regelt, zodat het duidelijk blijft dat er geen rekening mag gehouden worden met het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden.

Hoofdstuk 43 bevat de slotbepalingen

Artikel 277

Het vermelde ministerieel besluit wordt opgeheven. De waarborgcommissie is immers niet meer in werking, aangezien de faciliteringswaarborg al enkele jaren niet meer kan worden aangevraagd. Bovendien wordt met voorliggend ontwerp van besluit in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ingeschreven dat er vanaf 1 januari 2027 niet langer een faciliteringswaarborg kan worden aangevraagd, waardoor ook in de toekomst de waarborgcommissie niet meer zal functioneren (zie de toelichting bij wijzigingsartikel 25 van het voorliggend ontwerp van besluit).

Artikel 278

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 279

De retroactieve werking die wordt toegekend aan de artikelen 60, 61, 62 en 63, 1° tem 4° is noodzakelijk aangezien het studiepuntensysteem voor de opleiding Basisverpleegkunde in het hoger beroepsonderwijs uitwerking zal hebben met ingang van het schooljaar 2025-2026. Deze retroactieve werking is noodzakelijk voor de goede werking van de diensten en tast in beginsel geen verkregen rechten aan.

Er wordt bovendien een retroactieve werking toegekend aan het artikel 64, 2°, aangezien het aangewezen is om de invoering van deze nieuwe algemene vrijstelling te laten ingaan bij de start van het schooljaar. De terugwerkende kracht is noodzakelijk voor de goede werking van de diensten en tast in beginsel geen verkregen rechten aan en is in het voordeel van de burger.

Artikel 280

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 281

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er is geen wijziging inzake de budgettaire impact ten opzichte van de principiële goedkeuring van het ontwerp van besluit. Voor de bespreking hiervan wordt er verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de principiële goedkeuring (VR 2025 1306 DOC.0490).

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Dit ontwerp van besluit heeft geen impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Dit ontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4 VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring van het ontwerp van besluit door de Vlaamse Regering, zal dit besluit in extenso worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van de regelgeving over het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ